អភិធម្មបិដក

៩៨

ABHIDHAMMA PITAKA

ព្រះ

ត្រៃបិដកបាលី

និង

សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន បញ្ចមភាគ

៩៨

ផ្សព្វផ្សាយដោយសម្តេចព្រះអភិសិរីសុគន្ធាមហាសង្ឃរាជាធិបតី បួរ គ្រី
សម្តេចព្រះមហាសង្ឃរាជនៃគណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ព. ស. ២៥៥៣

ABHIDHAMMAPIṬAKA

PAṬṬHĀNA

PAÑCAMABHĀGA

98

សម្តេចព្រះអភិសិរីសុគន្ធាមហាសង្ឃរាជាធិបតី បួរ គ្រី
សម្តេចព្រះមហាសង្ឃរាជ នៃគណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និយមវចនៈ

ព្រះត្រៃបិដកត្រូវបានបង្កើតឡើង ប្រមាណ៥០០ឆ្នាំប្លាយ ក្រោយអំពីការរំលត់ព្រះខន្ធចូលកាន់ ព្រះបរមនិព្វានរបស់សម្តេចព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះបរមគ្រូជាអម្ចាស់នៃយើងគ្រប់គ្នា ។ គ្រប់ប្រទេស អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា និងប្រទេសខ្លះមួយចំនួនមិនមែនអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា គ្រប់អង្គការ ពុទ្ធិកសមាគម និងតាមបណ្ណាល័យជាតិធំ ៗ តែងតែបានទទួលយកមកតម្កល់ទុកធ្វើជាគ្រឹះ ដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវសិក្សាស្វែងយល់ តាមអ្វីដែលហៅថាព្រះពុទ្ធវាចា (ពុទ្ធធម៌) ។ កាលដើមឡើយគេនាំគ្នា កត់ត្រាលើស្លឹករឹត ព្រមទាំងសរសេរចារឹកលើផែនថ្ម និងលើផែនលោហៈក៏មាន លុះចំណេរតមក ក៏បាននាំគ្នាបោះពុម្ពលើក្រដាសចងក្រងជាសៀវភៅ (គម្ពីរ) រហូតបច្ចុប្បន្ននេះ បច្ចេកវិជ្ជាកាន់តែ ចម្រើនឡើង គេបានវាយបញ្ចូលក្នុងកុំព្យូទ័រ តែទោះបីជាបច្ចេកទេសម៉ាស៊ីនចម្រើនឡើងយ៉ាងណា ក៏នៅមិនអាចបោះបង់សៀវភៅចោលបានឡើយ ដូច្នេះហើយទើបយើងខ្ញុំបានខិតខំធ្វើឲ្យកើតមាន ឡើងនូវក្រុមអក្សរព្រះត្រៃបិដក ដើម្បីជួយធ្វើឲ្យអក្ខរៈខ្លះដែលរលុបមិនអាចអានច្បាស់បាន ឲ្យមាន ការច្បាស់តាមតួអក្ខរៈឡើងវិញ ។

ដោយសទ្ធាជ្រះថ្លាដ៏មុតមាំដែលមានចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយក៏ជាកាតព្វកិច្ចមួយដ៏ធំក្នុងតួនាទីជាពុទ្ធបរិស័ទ ដែលបានប្រគល់កាយថ្វាយជីវិត អ្នកធ្វើដំណើរតាមស្នាមព្រះបាទសម្តេចព្រះពុទ្ធអង្គ រួមកម្លាំងទ្រទ្រង់ បានធ្វើការលះបង់កម្លាំងកាយ វាចា ចិត្ត ទ្រព្យធនផ្ទាល់ ព្រមទាំងបបួលពុទ្ធបរិស័ទ ញាតិមិត្តជិតឆ្ងាយ ក្នុងនិងក្រៅប្រទេសធ្វើឡើង ដើម្បីជាពុទ្ធបូជា ធម្មបូជា សង្ឃបូជា ។

សូមសេចក្តីឧស្សាហ៍ក្នុងការជាកុសលនេះ សម្រេចប្រយោជន៍ជូនដល់ព្រះពុទ្ធសាសនាជូនដល់ពុទ្ធបរិស័ទ សូមបានប្រកបតែនឹងសេចក្តីសុខចម្រើនរុងរឿង ក្នុងលោកនេះផង និងលោកដទៃខាងមុខទៀតផង ជាកិយ្យោភាពតរៀងទៅ ។

វត្តបទុមជ. ថ្ងៃទី ០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩

បួរ-គ្រី

VATT Botum Dhammavutt Sangkat Chatumuk Khan Daun Penh P.Penh

ឆំព័រឆឆេ

សេចក្តីណែនាំក្នុងការអាន

១) ប្រសិនបើលោកអ្នកអាន បានឃើញពាក្យទាំងឡាយណា ដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ហើយបន្ទាប់មកបានឃើញព្យញ្ជនៈមួយតួទៀតនៅខាងចុងពាក្យនោះ សូមមេត្តាកត់សម្គាល់ថា ព្យញ្ជនៈដែលនៅខាងចុងនោះ គឺជាជើងរបស់ព្យញ្ជនៈដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ដោយកំហុសបច្ចេកទេសកុំព្យូទ័រ ។

ឧទាហរណ៍

-ពាក្យខ្មែរ: **សម្ល** *ក្នុងពាក្យនេះ ព្យញ្ជនៈ* **ល** *គឺជាជើងរបស់ព្យញ្ជនៈ* **ម** *ដូច្នេះពាក្យនេះគឺ* **សម្ល** *។*

-ពាក្យបាលី: **តស្ស** *គឺ* **តស្ស** *។*

២) *ចំពោះពាក្យខ្មែរ យើងសម្រេចយកតាមវចនានុក្រមខ្មែរ របស់សម្តេចព្រះសង្ឃរាជជោតញ្ញាណោ* (**ជួន-ណាត**) *ជាគោល ។ ប៉ុន្តែបើពាក្យទាំងឡាយណា ដែលអាចសរសេរតាមបែបបុរាណក៏ត្រឹមត្រូវដែរនោះ យើងខ្ញុំសូមរក្សានូវពាក្យទាំងនោះទុកដដែល ។*

៣) *ចំពោះ* **សង្កឹតច្បាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ** *ដែលមាននៅផ្នែកខាងចុងនៃព្រះត្រៃបិដកច្បាប់ដើម ក្រុមយើងខ្ញុំសូមមិនដាក់ទៀតទេ ព្រោះក្រុមការងារយើងបានកែតម្រូវតាមនោះរួចរាល់ហើយ ។*

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន បញ្ចមភាគ

៩៨

ព. ស. ២៥១០

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានស្ស បញ្ចមោ ភាគោ

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

[១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា . . . ទ្វេ ខន្ធា ។ ទស្ស-នេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ទស្សនេន បហាតព្វ-ហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហា-តព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្ត-សមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ។

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន បញ្ចមភាគ

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្ប-ច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ. . . ខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ ខន្ធ ២ ។

[២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា . . . ទ្វេ ខន្ធា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ . . . ទ្វេ ខន្ធា ។

[៣] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច

[២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា . . . ខន្ធ២ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា . . . ខន្ធ ២ ។

[៣] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ខន្ធ ២ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា

៣

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ . . . ទ្វេ ខន្ធា ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . .

៣

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិក: បដិច្ចវារ:

ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា... ខន្ធ ២ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូត ១ អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាក្តី ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . គឺ

ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

[៤] ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច . . . ។

ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង មហាភូតទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូបអាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង អាស្រ័យខន្ធ ២ ផង មោហៈផង . . . ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[៥] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

[៦] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

[៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង . . . គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង មហាភូតទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ។

[៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើងព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្ស-
នេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្ប-
ជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច
វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។ ទស្សនេន បហា-
តព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុ-
កោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកោ ច ធម្មា . . . អារម្មណប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆា-
សហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ច មោហោ
ច ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ច មោហោ ច ។

[៧] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្ម-
ណប្បច្ចយា តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសំ វិភជិតព្វំ ។

[៨] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុ-
កំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា នេវ
ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ
បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា បដិ-
សន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។

ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ខន្ធ ២ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ។

[៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណ-ប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ដំណើរនេះ) បណ្ឌិត គប្បីចែក ដូចជាទស្សនៈដែរ ។

[៨] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

៧

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[៩] ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

[១០] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

[១១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។

[១២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

[៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។

[១០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[១១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។

[១២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។

[១៣] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុសទិសា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច . . . តីណិ ។ ហេតុសទិសា ។ អធិបតិយា មោហោ នត្ថិ ។

[១៤] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ . . . ទ្វេ ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ។

[១៥] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[១៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈនេះ) ដូចគ្នានឹងហេតុប្បច្ច័យ ។ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈនេះ) ដូចគ្នានឹងហេតុប្បច្ច័យ ។ មោហៈ មិនមានក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យទេ ។

[១៤] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . ខន្ធ ២ មហាភូតរូប ៣ អាស្រ័យមហាភូតរូប ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតរូបទាំងឡាយ ។

[១៥] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ។

៩

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[១៦] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ទស្សនេន ន ភាវនាយ ។ បេ ។ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា ។ អារម្មណសទិសំ ។

[១៧] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . សហជាតប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច មោហោ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . .

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

[១៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ។ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ។ បេ ។ ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ ព្រោះសមនន្តរប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ដូចគ្នានឹងអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[១៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ... ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុ មិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ...

សហជាតប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

[១៨] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . សហជាតប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ច-សហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . សហ-ជាតប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ

ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋាន-រូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អា-ស្រ័យខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។

[១៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្ប-ច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា . . . ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា. . . ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុ-ដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ខន្ធ ២ ក្តី

បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

[១៩] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . សហជាតប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ . . . ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . សហជាតប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . សហជាតប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ ហេតុសទិសំ កាតព្វំ ។

ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[១៩] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូតរូប៣ អាស្រ័យមហាភូតរូប ១ ពាហិររូប . . . អាហារសមុដ្ឋានរូប . . . ឧតុសមុដ្ឋានរូប . . . មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ពាក្យនេះ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើឲ្យដូចជាហេតុប្បច្ច័យ ។

[២០] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

[២១] ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ ឯកាទស អធិបតិយា នវ អនន្តរេ ឯកាទស សមនន្តរេ ឯកាទស សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ ឯកាទស និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ ឯកាទស បុរេជាតេ ឯកាទស អាសេវនេ ឯកាទស កម្មេ សត្តរស វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ សត្តរស ឈានេ សត្តរស មគ្គេ សត្តរស សម្បយុត្តេ ឯកាទស វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា ឯកាទស វិគតេ ឯកាទស អវិគតេ សត្តរស ។

ឯវំ គណេតព្វំ

អនុលោមំ ។

[២០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ . . . ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[២១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យមានវារៈ ១៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

១៣

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[២២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

[២៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[២៤] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តស-មុដ្ឋានញ្ច រូបំ . . . ទ្វេ ខន្ធា អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ. . . ឧតុស-មុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

[២២] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។

[២៣] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[២៤] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ខន្ធ ២ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ អាស្រ័យមហាភូតរូប ១ ពាហិររូប . . . អាហារសមុដ្ឋានរូប . . . ឧតុសមុដ្ឋានរូប . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

[២៥] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៦] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ... ។

[២៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ... ។

[២៥] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។

[២៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដែលប្រទូំ ដោយវិចិកិច្ឆា . . . ។

[២៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រទូំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រទូំដោយឧទ្ធច្ចៈ កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ មហាភូតរូប ១ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[២៨] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៩] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៣០] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា ។ សហជាតសទិសំ ។ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា ។

[២៨] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។

[២៩] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ។

[៣០] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ដូចសហជាតប្បច្ច័យ ។ (ធម៌នោះ ទើបកើតឡើង) ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន-
បុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ ទស្សនេន បហាតព្វហេ-
តុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច . . . ។ ទស្សនេន បហា-
តព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវ-
នាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេ-
ជាតប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច
វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ទស្សនេន បហា-
តព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។
ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន
បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ
បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . អរូបេ វិចិកិច្ឆា-
សហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា មោហោ
ច ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ
ធម្មំ បដិច្ច ។ សង្ខិត្តំ ។ ទស្សនេន សទិសំ តីណិ ។

[៣២] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ
បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា

[៣១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ក្នុងអរូបភព . . . ។ ធម៌ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ក្នុងអរូបភព ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ក្នុងអរូបភព ខន្ធ ២ . . . ។ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនៈ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

[៣២] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ

១៧

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

អរូបេ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា . . . ទ្វេ ខន្ធា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ . . . ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

[៣៣] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។

គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ក្នុងអរូបភព... ខន្ធ ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ...។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងអរូបភព ។

[៣៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ក្នុងអរូបភព ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៣៤] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា ។ ឥមេបិ ទ្វេ កាតព្វា ។

[៣៥] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា នកម្មប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ។

[៣៦] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . នកម្មប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ។

ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។

[៣៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ វារៈទាំង ២ នេះ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ (ដូចមុន) ។

[៣៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ និងនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។

[៣៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ។

១៩

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[៣៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . នកម្មប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . នកម្មប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

[៣៨] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

[៣៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា (អាស្រ័យ) ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលប្រកបព្រម អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុ មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ចេតនា ដែលប្រកបព្រម អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៣៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ចេតនា ដែលប្រកបព្រម អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។

[៣៩] ការដោយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ឧស្សនេន ន ការដោយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ជម្មំ បដិច្ច ការដោយ បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

[៤០] ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ជម្មំ បដិច្ច ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន-វិបាកប្បច្ចយា ។ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។

[៤១] នេវ ឧស្សនេន ន ការដោយ ។ បេ ។ នអាហារប្បច្ចយា ពាហិរំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។ នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តា-នំ មហាភូតេ បដិច្ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ . . . នឈាន-ប្បច្ចយា ។ បញ្ចវិញ្ញាណំ ។ មហាភូតា កាតព្វា ។ . . . នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវ ឧស្សនេន ន ការដោយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ . . . អសញ្ញ-សត្តានំ . . . នសម្បយុត្តប្បច្ចយា ។

[៣៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលប្រកបព្រម អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ។

[៤០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។

[៤១] មិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ។ បេ ។ ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរ . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។ ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . រូបជីវិតិន្ទ្រិយ អាស្រ័យមហាភូតរូបទាំងឡាយ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ ។ បញ្ចវិញ្ញាណ ។ មហាភូតរូបទាំងឡាយ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ ។ . . . ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

២១

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[៤២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា មោហោ ច . . . ទ្វេ ខន្ធា ។

[៤៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ ភាវនាយ . . . តីណិ ។

[៤៤] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

[៤២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ក្នុងអរូបភព ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ក្នុងអរូបភព ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ក្នុងអរូបភព . . . ខន្ធ ២ ។

[៤៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ (ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ) ដោយភាវនា ក្នុងអរូបភព . . . (ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

[៤៤] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ

អរូបេ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច . . . ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

[៤៨] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ។

គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ក្នុងអរូបភព អាស្រ័យខន្ធ ២...ពាហិរ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ក្នុងអរូបភព ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងអរូបភព ។

[៤៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ក្នុងអរូបភព អាស្រ័យខន្ធ ២ ។

២៣

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[៤៦] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា . . . ទ្វេ ខន្ធា នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

[៤៧] នហេតុយា តីណិ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា សត្តរស នអនន្តរេ បញ្ច នសម-នន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ តេរស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេ-វនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ឯកា-ទស នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

[៤៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ក្នុងអរូបភព . . . ខន្ធ ២ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

[៤៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៤៨] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច . . . នអធិបតិយា សត្តរស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ តេរស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ឯកាទស នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៤៩] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ . . . អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ ឈានេ តីណិ មគ្គេ ទ្វេ សម្បយុត្តេ តីណិ

[៤៨] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគ-តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៤៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងស-ហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្ស-យប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេ-ជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្ម-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

វិប្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

[៨០] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ច-
យា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ បដិច្ចវារសទិសំ ។ ភាវ-
នាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ . . . តីណិ ។ បដិច្ច-
វារសទិសំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន
ភាវនាយ . . . ឯកំ ។ បដិច្ចវារសទិសំ ។ វត្ថុំ
បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកា ខន្ធា ។

ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈ ប្រាកដដូចជាបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

[៥០] *ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ* (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) *៣ លើក ។* (ពាក្យនេះ) *ប្រាកដដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា* . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) *៣ លើក ។* (ពាក្យនេះ) *ប្រាកដដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។* (ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ) *ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា* . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) *១ លើក ។* (ពាក្យនេះ) *ប្រាកដដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។*

[៥១] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . .

[៥១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រទ្បំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រទ្បំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ពួកធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតរូប ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រទ្បំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ពួកធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា...

វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

[៥២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច . . . វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៥២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ ផង . . . ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ ២ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្ស-នេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . ទស្ស-នេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្ត-សមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

[៤៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្ស-នេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា តីណិ ។

[៤៤] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ច-យា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។ បដិច្ចវារេ អារម្មណ-សទិសា ។ ភាវនាយ ... តីណិ ។ បដិច្ចវារសទិសា ។

ពួកធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ផង វត្ថុផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។

[៥៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

[៥៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈនេះ) ប្រាកដដូចអារម្មណប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ដោយភាវនា . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

២៩

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា . . . ទ្វេ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។

[៨៨] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ខន្ធ ២ ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចក្ខុ-វិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយ-តនៈ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

[៥៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ។

[៤៦] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . .

ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

[៥៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ ២ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . .

អារម្មណប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហា-តព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច . . . ។

[៨៧] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា . . . ទ្វេ ខន្ធា ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ច-យា តយោ ខន្ធា . . . ទ្វេ ខន្ធា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក)នឹងខន្ធ ២ ផង វត្ថុផង . . . ។

[៥៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង វត្ថុផង . . . ខន្ធ ២ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង . . . ខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង

អារម្មណប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហា-តព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ ប-ហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណប្បច្ច-យា ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ ច . . . ។

[៤៨] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ច-យា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។ ភាវនាយ . . . តីណិ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា ឯកំ ។ វត្ថុំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ

ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រទូស្តដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រទូស្តដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រទូស្តដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ ផង . . . ។

[៩៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ដោយភាវនា . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ១ លើក ។ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា

៣៣

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។

[៤៩] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច . . . ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា ទស្ស-នេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ទស្សនេន បហាតព្វ-ហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុ-កោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អធិបតិប្បច្ចយា ទស្ស-នេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ច-យា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៨៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែកនឹង) ខន្ធ ២ ផង . . . ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ ផង . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

[៦០] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្ស-
នេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា
ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិ-
បតិប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច
វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា តីណិ ។ ទស្សនេន
សទិសា ។ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា ។

[៦១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ច-
យា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
សហជាតប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ
ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វ-
ហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ
បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ច-
យា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បច្ច-
យា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច
រូបំ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា
ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន
ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . .

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

[៦០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើងព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង វត្ថុផង (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនវារៈដែរ ។ ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ និងសមនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៦១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូបពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មោហៈដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ...

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសា ។

[៦២] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា តយោ មហាភូតា អសញ្ញសត្តានំ ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា . . . វត្ថុំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ

គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ . . . ។ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ វារៈ ៣ ។ (វារៈនេះ) ដូចគ្នានឹងទស្សនវារៈដែរ ។

[៦២] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ វត្ថុ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ មហាភូត ៣ ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូត ១ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ . . . ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា

៣៧

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . វត្ថុំ បច្ចយា ភាវ-នាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្ស-នេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . .

ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ...គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ...គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ...

វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វត្ថុំ បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ។

[៦៣] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រទូំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពួកខន្ធ ដែលប្រទូំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

[៦៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើងព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រទូំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ពួកមហាភូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រទូំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង មោហៈ ដែលប្រទូំដោយវិចិកិច្ឆា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រទូំដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង ។

៣៩

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ សហជាតប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា មោហោ ច ។

[៦៤] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា តីណិ ។

ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ពួកមហាភូតផង ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រទាំ្យ ដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ២ . . . ខន្ធ៣ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រទាំ្យដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ផង វត្ថុផង ។

[៦៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

[៦៥] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា . . . ។

[៦៦] . . . វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ។ បេ ។ ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បច្ចយា មោហោ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ មោហោ វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . .

[៦៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយ-ប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ និងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ . . . ។

[៦៦] . . . គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ ។ បេ ។ ពួកខន្ធ (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ (ពឹងផ្អែកនឹង) ពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា មោហៈ (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប (ពឹងផ្អែក)នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . .

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ។ បេ ។ ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ខន្ធា ច មោហោ ច វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។

[៦៧] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសា ។

[៦៨] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ . . .

គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ ។ បេ ។ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប (ពឹងផ្អែក) នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ខន្ធ ២ . . . ពួកខន្ធក្តី មោហៈក្តី (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៦៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈនេះ) ដូចគ្នានឹងទស្សនវារៈដែរ ។

[៦៨] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ខន្ធ ២ . . . ពួកខន្ធ (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប (ពឹងផ្អែក) នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា . . .

ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ មោហំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វត្ថុ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា តយោ មហាភូតា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ (ពឹងផ្អែក) នឹងមោហៈ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកខន្ធ (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ (ពឹងផ្អែក) នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មហាភូត ៣ ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត កដត្តារូប និងឧបាទារូប (ពឹងផ្អែក) នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា . . . ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

៤៣

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ   បច្ចយវារោ

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ មោហំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ ។ បេ ។ ទស្សនេន សទិសំ ។

[៦៩] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . .

ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ពួកខន្ធ (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប (ពឹងផ្អែក) នឹងមោហៈ ព្រោះវិប្ប-យុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ បេ ។ (ពាក្យនេះ) ដូចគ្នានឹងទស្សនៈដែរ ។

[៦៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . .

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ ច មោហញ្ច វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . .

គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ . . . (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ ២ . . . (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ពួកមហាភូតផង (ពឹងផ្អែក) នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង (ពឹងផ្អែក)នឹងពួកខន្ធផង មោហៈផង ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ . . .

៤៩

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ច . . . ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ ច មោហញ្ច វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ ច . . . វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ ភាវជាយ . . . តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

[៧០] ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ សត្តរស អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សត្តរស សមនន្តរេ សត្តរស សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ សត្តរស និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ សត្តរស

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ពួកមហាភូតផង ពួកខន្ធ (ពឹងផ្អែក) នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង មោហៈផង នឹងខន្ធ ២ ផង . . . ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធផង មោហៈផង ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ផង . . . ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ដោយភាវនា . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈទាំងនោះ) ដូចគ្នានឹងទស្សនវារៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . ព្រោះអត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧

បុរេជាតេ សត្តរស អាសេវនេ សត្តរស កម្មេ សត្តរស វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ សត្តរស ឈានេ សត្តរស មគ្គេ សត្តរស សម្បយុត្តេ សត្ត-រស វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា សត្តរស វិគតេ សត្តរស អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[៧១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

[៧២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បច្ចយា ឧទ្ធច្ចស-ហគតោ មោហោ ។

ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសម្ប-យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត ត្រូវរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៧១] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។

[៧២] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

[៧៣] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . អហេតុកំ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ បរិបុណ្ណំ ។ ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[៧៤] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

[៧៥] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

[៧៣] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាអហេតុកៈ ក្នុងអហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ បរិបូណ៌ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាអហេតុកៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលប្រទូំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រទូំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

[៧៤] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ មោហៈ ដែលប្រទូំដោយវិចិកិច្ឆា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រទូំដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង ។

[៧៥] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ

ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[៧៦] ឧស្មាទេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ឧស្មាទេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ឧអារម្មណាប្បច្ចយា ឧស្មាទេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៧៧] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៧៨] នេវ ឧស្មាទេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ឧស្មាទេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . នេវ ឧស្មាទេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវ ឧស្មាទេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា កដត្តារូបំ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ ឯកំ មហាភូតំ . . . ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។

គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកប ដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។

[៧៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។

[៧៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។

[៧៨] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា កដត្តារូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ មហាភូត ១ . . . ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

[៧៩] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកោ ធម្មោ . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៨០] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុ-កោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៨១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ច-យា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា ។ សហជាតសទិសំ ។ នអនន្ត-រប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

[៧៩] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង . . . គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ពួកមហាភូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។

[៨០] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ពួកមហាភូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកប ដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ។

[៨១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ដូចគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យដែរ ។ ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ

នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា ។ បដិច្ចវារេ បច្ចនីយសទិសំ ។ តេរស បញ្ហា និន្នានំ ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា ។

[៨២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ។

[៨៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ។

[៨៤] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . វត្ថុំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ។

នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ដូចគ្នានឹងបច្ចនីយៈ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។ បញ្ហា ១៣ មិនផ្សេងគ្នាទេ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[៨២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។

[៨៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។

[៨៤] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . ចេតនា ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ចេតនា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

[៨៥] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

[៨៦] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ សម្បយុត្តចេតនា ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ សម្បយុត្តកចេតនា ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៨៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង សម្បយុត្តកចេតនា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។

[៨៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង

នកម្មប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

[៨៧] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា ។ បរិបុណ្ណំ ។ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ . . . នអាហារប្បច្ចយា ពាហិរំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។ . . . នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បច្ចយា រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ ។ . . . នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។ . . . នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ ឯកំ . . . នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ បដិច្ចវារប្បច្ចនីយេ នវិប្បយុត្តសទិសំ និន្នានំ ។ ឯកាទស ។ នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង វត្ថុផង សម្បយុត្តកចេតនា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ។

[៨៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ បរិបូណ៌ ។ បដិសន្ធិមិនមានទេ ។ . . . ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ ពាហិរៈ . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។ . . . ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ . . . ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយបញ្ចវិញ្ញាណ . . . ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។ . . . ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ (ខន្ធ) ១ ជាអហេតុកៈ . . . ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ពាក្យនេះ មិនផ្សេងគ្នាទេ ដូចគ្នានឹងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារប្បច្ចនីយៈដែរ ។ មានវារៈ ១១ ។ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

៥៣

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

[៨៨] នហេតុយា បញ្ច នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា សត្តរស នអនន្តរេ បញ្ច នសម-នន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ តេរស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេ-វនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ឯកា-ទស នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៨៩] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច . . . នអធិបតិយា សត្តរស នអនន្តរេ បញ្ច នសម-នន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ តេរស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអា-សេវនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

[៨៨] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេ-ជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងន-មគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងន-វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៨៩] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧

នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ឯកាទស នោនត្ថិ-
យា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៩០] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ បញ្ច . . .
អនន្តរេ បញ្ច សមនន្តរេ បញ្ច សហជាតេ បញ្ច
អញ្ញមញ្ញេ បញ្ច និស្សយេ បញ្ច ឧបនិស្សយេ បញ្ច
បុរេជាតេ បញ្ច អាសេវនេ បញ្ច កម្មេ បញ្ច វិបា-
កេ ឯកំ អាហារេ បញ្ច ឥន្ទ្រិយេ បញ្ច ឈានេ
បញ្ច មគ្គេ បញ្ច សម្បយុត្តេ បញ្ច វិប្បយុត្តេ បញ្ច
អត្ថិយា បញ្ច នត្ថិយា បញ្ច វិគតេ បញ្ច អវិគតេ
បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បច្ចយវារោ និដ្ឋិតោ ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ ។

ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៩០] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បច្ចយវារៈ (តែប៉ុណ្ណោះ) ។

និស្សយវារៈ ដូចគ្នានឹងបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារោ

[៩១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា ទ្វេ ខន្ធា ។

[៩២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា ទ្វេ ខន្ធា ។

[៩៣] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ សំសដ្ឋា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ សំសដ្ឋា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

សំសដ្ឋវារៈ

[៩១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ ប្រឡំនឹងខន្ធ ២ ។

[៩២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ខន្ធ ២ ប្រឡំនឹងខន្ធ ២ ។

[៩៣] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ប្រឡំនឹងមោហៈ ដែលប្រឡំ ដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ប្រឡំនឹងមោហៈ ដែលប្រឡំ ដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៩៤] ឧស្សូនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ឧស្សូនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ជម្មំ សំសដ្ឋោ ឧស្សូនេន បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ . . . វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា...ទ្វេ ខន្ធា ។

[៩៥] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ឧស្សូនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ជម្មំ សំសដ្ឋោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ . . . ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៩៦] ឧស្សូនេន បហាតព្វហេតុកំ ជម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ឧស្សូនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ឧស្សូនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ ឧស្សូនេន បហាតព្វហេតុកំ ជម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ឧស្សូនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ . . . វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

[៩៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង . . . ខន្ធ ២ ។

[៩៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ខន្ធ ២ . . . ។

[៩៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ គឺ មោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។

៤៧

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ទស្ស-
នេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន
ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា . . . វិចិ-
កិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា
មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ . . . តីណិ ។

[៩៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវ-
នាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . នេវ ទស្ស-
នេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ
សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា ទ្វេ
ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ នេវ ទស្សនេន ន
ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ
ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . .
វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ សំសដ្ឋា សម្បយុត្តកា
ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុ-
កោ ធម្មោ . . . ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ សំសដ្ឋា
សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ប្រទ្បំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ប្រទ្បំនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រទ្បំដោយវិចិកិច្ឆា ខន្ធ ២ . . . ។ ប្រទ្បំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

[៩៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រទ្បំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ខន្ធ ២ ប្រទ្បំនឹងខន្ធ ២ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រទ្បំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ប្រទ្បំនឹងមោហៈ ដែលប្រទ្បំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រទ្បំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ប្រទ្បំនឹងមោហៈ ដែលប្រទ្បំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៩៨] ឧស្សនេឧ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ឧស្សនេឧ ឧ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ជម្មំ សំសដ្ឋោ ឧស្សនេឧ បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ . . . វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច សំសដ្ឋា ។

[៩៩] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ឧស្សនេឧ ឧ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ជម្មំ សំសដ្ឋោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[១០០] ឧស្សនេឧ បហាតព្វហេតុកំ ជម្មំ សំសដ្ឋោ ឧស្សនេឧ បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា ឧស្សនេឧ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ជម្មំ សំសដ្ឋោ . . . ឯកំ ។ នេវ ឧស្សនេឧ ឧ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ជម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ឧស្សនេឧ ឧ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

[៩៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ប្រឡំនឹងខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។

[៩៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ខន្ធ ២ . . . ។

[១០០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ (ប្រឡំ) នឹងខន្ធ២ . . . ។ . . . ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ខន្ធ ១ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

អធិបតិប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា
ទ្វេ ខន្ធេ . . . អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា ។

[១០១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំ-
សដ្ឋោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្ប-
ជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្ស-
យប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា
អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អា-
ហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គ-
ប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិ-
ប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

[១០២] ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ ឯកាទស
អធិបតិយា តីណិ អនន្តរេ ឯកាទស សមនន្តរេ
ឯកាទស សហជាតេ ឯកាទស អញ្ញមញ្ញេ ឯកា
ទស និស្សយេ ឯកាទស ឧបនិស្សយេ ឯកា-
ទស បុរេជាតេ ឯកាទស អាសេវនេ ឯកាទស
កម្មេ ឯកាទស វិបាកេ ឯកំ អាហារេ ឯកា-
ទស ឥន្ទ្រិយេ ឯកាទស ឈានេ ឯកាទស

ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បាំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ខន្ធ ២ . . . ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ និងសមនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១០១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រទ្បាំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[១០២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១

មគ្គេ ឯកាទស សម្បយុត្តេ ឯកាទស វិប្បយុត្តេ ឯកាទស អត្ថិយា ឯកាទស នត្ថិយា ឯកាទស វិគតេ ឯកាទស អវិគតេ ឯកាទស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[១០៣] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

[១០៤] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[១០៥] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា ទ្វេ ខន្ធា អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ...។

ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[១០៣] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។

[១០៤] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ប្រឡំនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[១០៥] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ខន្ធ ២ ប្រឡំនឹងខន្ធ ២ ក្នុងអហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណៈ...។

៦១

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

[១០៦] ឧស្សនេឯ បហាតព្វហេតុកំ ជម្មំ . . . ឯអធិបតិប្បច្ចយា ។ សហជាតសនិសំ ។ ឯបុរេជាតប្បច្ចយា ឯបច្ឆាជាតប្បច្ចយា ឯអាសេវឯប្បច្ចយា ឯកម្មប្បច្ចយា សត្ត ។ ឯវិចាកប្បច្ចយា ឯឈាឯប្បច្ចយា ឯមគ្គប្បច្ចយា ឯវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។

[១០៧] ឯហេតុយា តីណិ ឯអធិបតិយា ឯកាឧស ឯបុរេជាតេ ឯកាឧស ឯបច្ឆាជាតេ ឯកាឧស ឯអាសេវេឯ ឯកាឧស ឯកម្មេ សត្ត ឯវិចាកេ ឯកាឧស ឯឈាឯេ ឯកំ ឯមគ្គេ ឯកំ ឯវិប្បយុត្តេ ឯកាឧស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[១០៨] ឯហេតុប្បច្ចយា ឯអធិបតិយា សត្ត . . . ឯបុរេជាតេ សត្ត ឯបច្ឆាជាតេ សត្ត ឯអាសេវេឯ សត្ត ឯកម្មេ សត្ត ឯវិចាកេ សត្ត ឯវិប្បយុត្តេ សត្ត ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

[១០៦] នឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ. . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ដូចគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យដែរ ។ ព្រោះន-បុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ និងនកម្មប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៧ ។ ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[១០៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្ប-ច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្ប-យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[១០៨] ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ. . . ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[១០៩] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ . . . អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ ឈានេ តីណិ មគ្គេ ទ្វេ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវារសទិសោ ។

បញ្ហាវារោ

[១១០] នស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ នស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

[១០៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សម្បយុត្តវារៈ ដូចគ្នានឹងសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

[១១០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។

៦៣

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[១១១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ហេតូ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១១២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ភាវនាយ . . . តីណិ ។ បេ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ . . . ឯកំ ។

[១១៣] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[១១១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ដោយភាវនា . . . បានដល់វារៈ ៣ ។ បេ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា (ដែលមានហេតុ) មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . បានដល់វារៈ ១ ។

[១១៣] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១៤] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១១៥] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហ-គតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋា-នានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១១៦] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-តព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧទ្ធច្ចសហគ-តោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋា-នានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១១៤] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១៥] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[១១៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[១១៧] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ រាគំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋឹ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆំ អារព្ភ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ។

[១១៨] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ បហីនេ កិលេសេ

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[១១៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធនូវរាគៈនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង (បុគ្គល) ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះទិដ្ឋិ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធនូវទិដ្ឋិនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា ប្រារព្ធនូវវិចិកិច្ឆា ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធនូវទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ។

[១១៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណាពួកកិលេស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដែលលះបង់ហើយ នូវពួកកិលេស

បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ . . . បុព្វេ ។ បេ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្ត-តោ . . . ចេតោបរិយញ្ញាណេន ទស្សនេន បហាតព្វ-ហេតុកា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសា-នុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគ-តំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ មោហស្ស ច អារម្មណ-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១១៩] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១២០] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណ-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ រាគំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ភាវនាយ បហា-តព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ភាវ-នាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធច្ចំ

ដែលសន្សំសង្កិនហើយ . . . ក្នុងកាលមុន ។ បេ ។ (ពិចារណា) នូវពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន . . . ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោ-បរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ អនាគតំ-សញ្ញាណ និងមោហៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[១១៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធនូវពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ។

[១២០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រារព្ធ នូវរាគៈនោះ ទើបកើតឡើង ឧទ្ធច្ចៈ កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា កើតឡើង ឧទ្ធច្ចៈ

អារព្ភ ឧទ្ធច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ អារព្ភ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។

[១២១] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ រាគំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធច្ចំ អារព្ភ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ។

[១២២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . អរិយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ បហីនំ កិលេសំ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតកិលេសំ . . .

ប្រារព្ធនូវឧទ្ធច្ចៈ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រារព្ធនូវទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ឧទ្ធច្ចៈ កើតឡើង ។

[១២១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . គឺ (បុគ្គល) ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធនូវរាគៈនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង ទិដ្ឋិ ប្រារព្ធនូវឧទ្ធច្ចៈ ទើបកើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធនូវទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ។

[១២២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ពួកព្រះអរិយបុគ្គល ពិចារណា នូវកិលេស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដែលលះបង់ហើយ នូវកិលេសដែលសង្កត់សង្កិនហើយ . . .

បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ . . . ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ . . . ចេតោបរិយញ្ញាណេន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ មោហស្ស ច អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១២៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១២៤] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ អារព្ភ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(ពួកកិលេស) ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន . . . ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាមិនទៀង . . . ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ជាបច្ច័យនៃការពិចារណា នូវចេតោបរិញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ អនាគតំសញ្ញាណ និងមោហៈ ដោយអារម្មណ-ប្បច្ច័យ ។

[១២៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្ម-ណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ។

[១២៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ។

៦៩

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[១២៥] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា . . . ។ វិត្ថារេតព្វំ ទស្សនត្តិកសទិសំ ។ . . . អាវជ្ជនាយ មោហស្ស ច អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១២៦] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា . . . ។ យថា ទស្សនត្តិកំ ។

[១២៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា . . . ។ យថា ទស្សនត្តិកំ ។

[១២៨] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . ចក្ខុំ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ សោតំ . . . វត្ថុំ . . .

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[១២៥] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ឲ្យទាន . . . ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនត្តិកៈ ដែលបណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ។ . . . ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណាផង នៃមោហៈផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[១២៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ឲ្យទាន . . . ។ ដូចទស្សនត្តិកៈ ។

[១២៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ឲ្យទាន . . . ។ ដូចទស្សនត្តិកៈ ។

[១២៨] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ ទើបកើតឡើង នូវសោតៈ . . នូវវត្ថុ . . .

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១២៩] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-តព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ . . . នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុ-កេ ខន្ធេ អារព្ភ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៣០] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . វិចិ-កិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៣១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា

ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ។

[១២៩] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ។

[១៣០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តីជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . គឺខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

[១៣១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៣២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៣៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៣៤] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

[១៣២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

[១៣៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

[១៣៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

ធម្មា ការណាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ ការណាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៣៥] ការណាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ឧស្សនេន ន ការណាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ឧស្សនេន ន ការណាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អា-រព្ភ នេវ ឧស្សនេន ន ការណាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៣៦] ការណាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ឧស្សនេន ន ការណាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ឧស្សនេន ន ការណាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ វិចិកិច្ឆា-សហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៣៧] ការណាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ឧស្សនេន ន ការណាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ការណាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ឧស្សនេន ន ការណាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . .

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

[១៣៥] ធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

[១៣៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

[១៣៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុ មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង...

ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៣៨] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទស្សនត្តិកសទិសំ ។ ទស បញ្ហា ។

[១៣៩] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៤០] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស មោហស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធនូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

[១៣៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនត្តិកៈដែរ ។ ប្រស្នា ១០ យ៉ាង ។

[១៣៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៤០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយមុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃមោហៈក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ (ការចេញ) ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៤១] ធម្មំ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ធម្មស្ស បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ធម្មស្ស ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៤២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៤៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ធម្មំ ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . បុរិមា បុរិមា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស មោហស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៤១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៤២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយមុន ៗ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៤៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុ មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយមុន ៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

៧៨

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[១៤៤] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . បុរិមា បុរិមា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៤៨] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . បុរិមោ បុរិមោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស វិចិកិច្ឆាសហគតស្ស ឧទ្ធច្ចសហគតស្ស មោហស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា នោ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស ។ សង្ខិត្តំ ។ និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[១៤៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៤៥] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ មោហៈ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ខន្ធទាំង-ឡាយមុន ៗ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយក្រោយ ៗ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្ប-ច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ (របស់ព្រះអរិយបុគ្គល) កាលចេញ អំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៤៦] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . បុរិមោ បុរិមោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៤៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . បុរិមោ បុរិមោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៤៨] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . បុរិមោ បុរិមោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ

[២៤៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . គឺ មោហៈ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អាវជ្ជនៈ (ការពិចារណា) ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៤៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ មោហៈ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អាវជ្ជនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៤៨] ធម៌ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ មោហៈ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង

ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៤៩] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . បុរិមា បុរិមា ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៥០] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៥១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា

មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អាវជ្ជនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៤៩] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ មោហៈមុន ៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អាវជ្ជនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកប ដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៥០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈ ក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៥១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស មោហស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសំ គមនំ ។

[១៨៤] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនន្តរសទិសំ ។

(ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៥២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[១៥៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ដំណើរ (នេះ) ប្រាកដស្មើ ដោយទស្សនៈដែរ ។

[១៥៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។

សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្ខិត្តំ ។ បដិច្ចវារេ សហជាតសទិសំ ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្ខិត្តំ ។ បដិច្ចវារេ អញ្ញមញ្ញសទិសំ ។ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្ខិត្តំ ។ បច្ចយវារេ និស្សយវារសទិសំ ។ វិសុំ ឃដនា នត្ថិ ។

[១៨៨] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ រាគំ ឧបនិស្សាយ បាណំ ហនតិ . . . សង្ឃំ ភិន្ទតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោសំ. . . មោហំ . . . ទិដ្ឋឹ . . . បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ បាណំ ហនតិ . . . សង្ឃំ ភិន្ទតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ . . . ទោសោ មោហោ ទិដ្ឋិ . . . បត្ថនា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើ ដោយនិស្សយវារៈ ក្នុងបច្ចយវារៈដែរ ។ តំណាផ្សេងគ្នា (នៃធម៌ទាំងនោះ) មិនមានទេ ។

[១៥៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ហើយសម្លាប់សត្វ . . . បំបែកសង្ឃ នូវទោសៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . នូវមោហៈ . . . នូវទិដ្ឋិ . . . អាស្រ័យនូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយសម្លាប់សត្វ . . . បំបែកសង្ឃ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . ទោសៈ មោហៈ ទិដ្ឋិ . . . សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ និងសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៨៦] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ រាគំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោសំ . . . មោហំ . . . ទិដ្ឋឹ . . . បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ . . . បត្ថនា សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨៧] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ . . . ទោសោ មោហោ ទិដ្ឋិ . . . បត្ថនា វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៥៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ហើយឲ្យទាន . . . ញុំាំងសមាបត្តិឲ្យកើតឡើង នូវទោសៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . នូវមោហៈ . . . នូវទិដ្ឋិ . . . អាស្រ័យនូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយឲ្យទាន . . . ញុំាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា បញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ ផលសមាបត្តិ និងមោហៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៥៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . ទោសៈ មោហៈ ទិដ្ឋិ . . . សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

៨១

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[១៨៨] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ រាគោ . . . ទោសោ មោហោ មានោ . . . បត្ថនា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស ទោសស្ស មោហស្ស មានស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨៩] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ រាគំ ឧបនិស្សាយ ចាណំ ហនតិ . . . សង្ឃំ ភិន្ទតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោសំ . . . មោហំ . . . មានំ . . . បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ ចាណំ ហនតិ . . . សង្ឃំ ភិន្ទតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ រាគោ . . . បត្ថនា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស ទោសស្ស មោហស្ស ទិដ្ឋិយា បត្ថនាយ

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[១៥៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ទោសៈ មោហៈ មានះ . . . សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ ទោសៈ មោហៈ មានះ និងសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៥៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ហើយសម្លាប់សត្វ . . . បំបែកសង្ឃ នូវទោសៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . នូវមោហៈ . . . នូវមានះ . . . អាស្រ័យ នូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយសម្លាប់សត្វ . . . បំបែកសង្ឃ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ ទោសៈ មោហៈ ទិដ្ឋិ និងសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ សកភណ្ឌោ ឆន្ទ-
រាគោ បរភណ្ឌោ ឆន្ទរាគស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ សកបរិគ្គហោ ឆន្ទរាគោ បរបរិគ្គហោ ឆន្ទ-
រាគស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦០] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ
នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូប-
និស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ
ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ រាគំ ឧបនិស្សាយ ទានំ
ទេតិ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកំ ទោសំ . . . មោហំ . . . មានំ . . . បត្ថនំ
ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ
ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ រាគោ . . . បត្ថនា
សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិ-
កស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា មោហស្ស ច
ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦១] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ
ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន
ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . .

ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ឆន្ទរាគៈ ក្នុងទ្រព្យរបស់ខ្លួន ជាបច្ច័យ នៃឆន្ទរាគៈ ក្នុងទ្រព្យរបស់បុគ្គលដទៃ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ឆន្ទរាគៈ ក្នុងការហួងហែងរបស់ខ្លួន ជាបច្ច័យ នៃឆន្ទរាគៈ ក្នុងការហួងហែងរបស់បុគ្គលដទៃ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៦០] ធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ហើយឲ្យទាន . . . ញុំាងសមាបត្តិឲ្យកើតឡើង នូវទោសៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . នូវមោហៈ . . . នូវមានះ . . . អាស្រ័យនូវសេចក្ដីប្រាថ្នា ហើយឲ្យទាន . . . ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា . . . សេចក្ដីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា បញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ ផលសមាបត្តិ និងមោហៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៦១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . .

បកតូបនិស្សយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ
រាគោ . . . បត្ថនា វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោ-
ហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ
ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន
ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧប-
និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បក-
តូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកោ រាគោ . . . បត្ថនា ឧទ្ធច្ចសហគតានំ
ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦៣] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ
បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ
បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធំ ឧប-
និស្សាយ ទានំ ទេតិ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ
សីលំ . . . បញ្ញំ កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ
ឧតុំ ភោជនំ សេនាសនំ . . . មោហំ ឧបនិស្សាយ

បកតូបនិស្ស័យ គឺ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៦២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៦៣] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវសទ្ធា ហើយឱ្យទាន . . . ញ៉ាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល . . . នូវបញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ រដូវ ភោជន សេនាសនៈ . . . អាស្រ័យនូវមោហៈ

ធានំ ឆេតិ . . . សទ្ធា . . . មោហោ សទ្ធាយ ផលសមាបត្តិយា មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦៤] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ . . . ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ សីលំ . . . បញ្ញំ កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ សេនាសនំ . . . មោហំ ឧបនិស្សាយ ចាណំ ហនតិ . . . សង្ឃំ ភិន្ទតិ សទ្ធា. . . សេនាសនំ . . . មោហោ ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦៥] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ . . . មានំ ជប្បេតិ មោហំ ឧបនិស្សាយ . . . មានំ ជប្បេតិ

ហើយឲ្យទាន . . . សទ្ធា . . . មោហៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា នៃផលសមាបត្តិ និងមោហៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៦៤] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គលអាស្រ័យនូវសទ្ធា . . . ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល . . . នូវបញ្ញា នូវកាយិកសុខ នូវកាយិកទុក្ខ នូវសេនាសនៈ . . . អាស្រ័យនូវមោហៈ ហើយសម្លាប់សត្វ . . .បំបែកសង្ឃ សទ្ធា . . . សេនាសនៈ . . . និងមោហៈ ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ និងសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៦៥] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គលអាស្រ័យសទ្ធា ... ដំឡើងមានះ អាស្រ័យមោហៈ ... ដំឡើងមានះ

សទ្ធា . . . សេនាសនំ . . . មោហោ ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦៦] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធា . . . បញ្ញា កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ សេនាសនំ . . . មោហោ ច វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធា . . . សេនាសនំ . . .

សទ្ធា . . . សេនាសនៈ . . . និងមោហៈ ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ និង សេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយ-ប្បច្ច័យ ។

[១៦៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិន ត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយ ទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ សទ្ធា . . . បញ្ញា កាយិក-សុខ កាយិកទុក្ខ សេនាសនៈ . . . និងមោហៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយឧប-និស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៦៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិន ត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយ ភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ សទ្ធា . . . សេនាសនៈ . . .

មោហោ ច ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦៨] ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦៩] ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

និងមោហៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រទូស្តដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៦៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រទូស្តដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៦៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រទូស្តដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា បញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ ផលសមាបត្តិផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

៨៧

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[១៧០] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៧១] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៧២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[១៧០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៧១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៧២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

ការវេនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ការវេនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៧៣] ការវេនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ឧស្សនេន ន ការវេនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ឧស្សនេន ន ការវេនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច សទ្ធាយ ផលសមាបត្តិយា មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៧៤] ការវេនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ឧស្សនេន ន ការវេនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ឧស្សនេន ន ការវេនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ...

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រទូស្តដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៧៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រទូស្ត ដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា នៃផលសមាបត្តិផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៧៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ...

៨៩

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច វិចិកិច្ឆាសហ-
គតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

[១៧៥] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ
ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា
ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន
ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧប-
និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បក-
តូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧទ្ធច្ចសហគតា
ខន្ធា ច មោហោ ច ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោ-
ហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៧៦] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ
បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន
បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្ម-
ណបុរេជាតំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សតិ សោតំ
. . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា
រូបំ . . . ទិព្វាយ សោតធាតុយា . . . រូបាយតនំ

គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៧៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៧៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង . . . ឃើញច្បាស់ នូវសោតៈ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . . នូវរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ . . . ដោយទិព្វសោតធាតុ . . . រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ)

ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខាយ-តនំ . . . កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៧៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេ-ជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ . . . ទិដ្ឋិ . . . វិចិកិច្ឆា . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៧៨] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-តព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេ-ជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ . . .

នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ . . . កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង នៃមោហៈផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[១៧៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះចក្ខុ . . . ចំពោះវត្ថុ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធ នូវចក្ខុនោះ . . . ទិដ្ឋិ . . . វិចិកិច្ឆា . . . ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[១៧៨] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេ-ជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះចក្ខុ . . .

វត្ថុំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៧៩] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨០] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ អារព្ភ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច

ចំពោះវត្ថុ រាគ: ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ ទើបកើតឡើង ឧទ្ធច្ច: កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា កើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[១៧៩] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន:ផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាតនិងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហ:ក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ទើបកើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហ:ផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[១៨០] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេ-ជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រឡំដោយឧទ្ធច្ច:ក្តី មោហ:ក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ

ឧប្បជ្ជន្តិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨៣] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទើបកើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[១៨១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[១៨២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[១៨៣] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

៩៣

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[១៨៤] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨៥] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨៦] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[១៨៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[១៨៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[១៨៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយមុន ៗ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[១៨៧] ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ជម្មស្ស . . . បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស មោហស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨៨] ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ជម្មស្ស អា-សេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆា-សហគតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហ-គតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨៩] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ជម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ជម្មស្ស ។ សង្ខិត្តំ ។ ឥមានិ តីណិ ។ នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ ។ បេ ។ អាសេវនមូលកេ វុដ្ឋានស្សបិ អាវជ្ជនាយបិ បហា-តព្វំ ។ សត្តរស បញ្ហា បរិបុណ្ណា អនន្តរសទិសា ។

[១៨៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ក្រោយ ៗ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[១៨៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលច្រឡំដោយ វិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[១៨៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ពាក្យទាំងនេះ បានដល់វារៈ ៣ លើក ។ មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ។ បេ ។ (កិលេសជាត ដែលបុគ្គលត្រូវលះ (ជាបច្ច័យ) នៃការចេញផង នៃការពិចារណាផង ដូចក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យជាមូល ។ បញ្ហា ១៧ ដ៏បរិបូណ៌ ប្រាកដស្មើដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[១៩០] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៩១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៩២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិក: បញ្ហាវារ:

[១៩០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[១៩១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិក: ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃមោហ:ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិក: គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ជាវិបាកផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[១៩២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន:ផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង មោហ:ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[១៩៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៩៤] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៩៥] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៩៦] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ

[១៩៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្ប-យុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[១៩៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង៏ ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង៏ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[១៩៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង៏ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង៏ ដោយកម្ម-ប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង៏ មោហៈផង៏ ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង៏ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[១៩៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយកម្មប្បច្ច័យ

សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ នានាខណិកា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៩៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បវត្តិប្បដិសន្ធិ ។ វិបាកា ខន្ធា វត្ថុស្ស ។

[១៩៨] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៩៩] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា អាហារា

បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ជាវិបាកផង នៃពួកកដត្តា-រូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[១៩៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ។ បវត្តិប្បដិសន្ធិ ។ ខន្ធទាំងឡាយ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ។

[១៩៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអាហារប្បច្ច័យ បានដល់អាហារ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

[១៩៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... បានដល់អាហារ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ

មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អាហារប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។

[២០០] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា អាហារា សម្បយុត្ត-កានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ . . . តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសំ ។

[២០១] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-តព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ច-យោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស ។

[២០២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អាហារស-ទិសំ ។ មោហោ កាតព្វោ ។ ភាវនាយ . . . តីណិ ។

ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

[២០០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . បានដល់អាហារ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង មោហៈផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ដោយភាវនា . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនៈ ។

[២០១] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអាហារប្បច្ច័យ បានដល់អាហារ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ កពឡិង្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[២០២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយអាហារប្បច្ច័យ ។ មោហៈ ក៏បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ (ឲ្យដូចគ្នា) ដោយភាវនា . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

៩៩

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[២០៣] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ឥន្ទ្រិយា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ។ សង្ខិត្តំ ។ ចក្ខុន្ទ្រិយំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយិន្ទ្រិយំ . . . រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥមេ សហេតុកា កាតព្វា ។ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បដិច្ចវារេ សម្បយុត្តវារសទិសំ ។

[២០៤] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ ទស្សនត្តិកសទិសំ ។

[២០៥] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ ទស្សនត្តិកសទិសំ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[២០៣] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ចក្ខុន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយិន្ទ្រិយ . . . រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ដែលប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើ ដោយហេតុទាំងនេះ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយសម្បយុត្តវារៈ ក្នុងបដិច្ចវារៈ ។

[២០៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនត្តិកៈ ។

[២០៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនត្តិកៈ ។

[២០៦] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ ទស្សនត្តិកសទិសំ ។ បច្ឆាជាតា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស ។

[២០៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . ។ បុរេជាតំ វត្ថុ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ ។

[២០៨] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . ។ បុរេជាតំ វត្ថុ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ ។

[២០៩] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . ។ បុរេជាតំ វត្ថុ

[២០៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនត្តិកៈ ។ បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ។

[២០៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . ។ បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។

[២០៨] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . ។ បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។

[២០៩] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... ។ បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ

វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច វិប្ប-
យុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១០] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុ-
កស្ស ច ធម្មស្ស . . . ។ បុរេជាតំ វត្ថុ ឧទ្ធច្ចស-
ហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

[២១១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ
ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា
នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆា-
ជាតំ ។ សហជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច
មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ច-
យេន បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា វិចិកិច្ឆាសហាតា ខន្ធា
ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស
វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[២១០] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . ។ បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[២១១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[២១២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ។ បច្ឆាជាតា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១៣] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ឯកោ ខន្ធោ ... ។

[២១៤] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[២១៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ... ។

[២១៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

សហជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១៥] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស . . . ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ . . . តីណិ ។

[២១៦] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

(មួយទៀត) សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[២១៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង មោហៈផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . .(បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

[២១៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

សហជាតោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ . . . ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ . . . អនិច្ចតោ . . . ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ចក្ខាយតនំ . . . កាយាយតនំ . . . វត្ថុ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ ។

[២១៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។

សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ នៃពួកអសញ្ញសត្វ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ឯបុរេជាត គឺ (បុគ្គល ត្រេកអរ រីករាយ) ចំពោះចក្ខុ . . . ចំពោះវត្ថុ . . . ថាមិនទៀង . . . បុគ្គល ឃើញរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ . . . កាយាយតនៈ . . .វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង នៃមោហៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡិង្ការាហារ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ។

[២១៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

សហជាតោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ សម្ប-
យុត្តកានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេ-
ជាតំ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ អារព្ភ
ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ
ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា . . . ទស្សនេន បហាតព្វ-
ហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ វត្ថុ ទស្សនេន បហា-
តព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១៨] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេ-
ជាតំ ។ សហជាតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ
សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
បុរេជាតំ ចក្ខុំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ វត្ថុ ភាវនាយ
បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១៩] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច
នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ

សហជាត គឺ មោហ: ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ បុគ្គលត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះចក្ខុ . . . ចំពោះវត្ថុ រាគ: ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ប្រារព្ធ នូវចក្ខុនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា . . . ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សន: កើតឡើង វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[២១៨] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ មោហ: ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ច: ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ បុគ្គលត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះចក្ខុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[២១៩] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សន:ផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត

បុរេជាតំ ។ សហជាតោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ វត្ថុំ អារព្ភ វត្ថុ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២២០] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ អារព្ភ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ វត្ថុំ អារព្ភ វត្ថុ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២២១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា

និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំង-ឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ ទើបកើតឡើង វត្ថុប្រារព្ធ នូវវត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[២២០] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ ទើបកើតឡើង វត្ថុប្រារព្ធ នូវវត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[២២១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ច-យេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឯកោ ខន្ធោ ច មោហោ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... ។

[២២២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ច-យេន បច្ចយោ ។ សហជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិ-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតា វិចិកិច្ឆាសហ-គតា ខន្ធា ច វត្ថុ ច មោហស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។

[២២២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី បហាភូតទាំងឡាយក្តី ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ (មួយទៀត) សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ (មួយវិញទៀត) សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន

អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២២៣] ឧទ្ធច្ចសហគតោ ច នេវឧទ្ធច្ចសហគតោ ន ការណា ឧទ្ធច្ចសហគតោ ច ធម្មា ឧទ្ធច្ចសហគតស្ស ច នេវឧទ្ធច្ចសហគតានការណា ឧទ្ធច្ចសហគតស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឯកោ ខន្ធោ ច មោហោ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ច មោហោ ច . . . ។

[២២៤] ការណា ឧទ្ធច្ចសហគតោ ច នេវឧទ្ធច្ចសហគតោ ន ការណា ឧទ្ធច្ចសហគតោ ច ធម្មា

ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ (មួយទៀត) បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី កពឡិង្ការាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ (មួយវិញទៀត) បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[២២៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង មោហៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ក្តី មោហៈក្តី . . . ។

[២២៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

ភាវនាយ . . . ។ សង្ខិត្តំ ។ តិស្សោ បញ្ហា ទស្ស-នេន នយេន វិភជិតព្វា ។ ឧទ្ធច្ចន្តិ និយាមេតព្វំ ។

នត្ថិវិគតអវិគតប្បច្ចយា ។

[២២៥] ហេតុយា ឯកាទស អារម្មណេ ឯក-វីស អធិបតិយា ទស អនន្តរេ សត្តរស សមនន្ត-រេ សត្តរស សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ ឯកា-ទស និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ ឯកវីស បុរេជាតេ បញ្ច បច្ឆាជាតេ បញ្ច អាសេវនេ សត្ត-រស កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ សត្ត ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ ឯកាទស វិប្បយុត្តេ នវ អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា សត្តរស វិគតេ សត្តរស អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[២២៦] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ដោយភាវនា . . . ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ប្រស្នា ៣ យ៉ាង បណ្ឌិត គប្បីចែកតាមទស្សនន័យ ។ ពាក្យថាឧទ្ធច្ចៈ បណ្ឌិត គប្បីកំណត់បាន ។

ចប់ នត្ថិវិគតអវិគតប្បច្ច័យ ។

[២២៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[២២៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[២២៧] ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២២៨] ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ឧស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២២៩] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣០] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២២៧] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[២២៨] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[២២៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[២៣០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

១១១

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[២៣១] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣៤] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[២៣១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[២៣២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង៏ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង៏ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[២៣៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង៏ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង៏ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[២៣៤] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣៥] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣៦] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ

ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

[២៣៥] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[២៣៦] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[២៣៧] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង៍ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង៍ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ

សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣៨] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣៩] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥទ សហជាតំ បុរេជាតំ មិស្សកតំ អត្ថិ ចាលិយំ កាតព្វំ គណនាយ ឧបនាវេត្វា គណោតព្វំ ។

[២៤០] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ

ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[២៣៨] ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហ-ជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[២៣៩] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្ម-ណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧប-និស្សយប្បច្ច័យ ។ សហជាតប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ ដែលតាំងនៅក្នុងការប្រទ្បំគ្នា រមែងមាន ក្នុងទីនេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើតាម (ឲ្យដូច) ក្នុងបាលី បណ្ឌិត គប្បីពិចារណាហើយរាប់ (តាមលំដាប់) នៃការរាប់ ។

[២៤០] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត

អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ ឥធាបិ អារម្មណប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា អត្ថិ ចាលិយំ នត្ថិ គណេន្តេន ឧបធារេត្វា គណេតព្វំ ។

[២៤១] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥធាបិ សហជាតំ បុរេជាតំ យំ មិស្សកប្បញ្ហា អត្ថិ ចាលិយំ ន កាតព្វំ ។

[២៤២] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៤៣] ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ ពួកអារម្មណប្បច្ច័យ និងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ រមែងមាន ក្នុងទីនេះដែរ មិនមាន ក្នុងបាលីទេ បណ្ឌិត កាលរាប់ គប្បីពិចារណាហើយរាប់ចុះ ។

[២៤១] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហជាតប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ ដែលជាមិស្សកប្បញ្ហា ក៏មាន ក្នុងទីនេះដែរ បណ្ឌិត កុំគប្បីធ្វើ ដូចក្នុងបាលីឡើយ ។

[២៤២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[២៤៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥធាបិ សហ-
ជាតំ បុរេជាតំ យំ មិស្សកប្បញ្ហា អត្ថិ ។

[២៤៤] ការដោយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ
ទស្សនេន ន ការដោយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា
នេវ ទស្សនេន ន ការដោយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ
ឥន្ទ្រិយំ ។ ឥធាបិ អារម្មណឧបនិស្សយា អត្ថិ ។

[២៤៥] ការដោយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ
ទស្សនេន ន ការដោយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា
ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន
ន ការដោយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស
អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

[២៤៦] ការដោយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ
ទស្សនេន ន ការដោយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា
ការដោយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន
ន ការដោយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្ម-
ណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ

ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហជាតប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ ដែលជាមិស្សកបញ្ហា ក៏មាន ក្នុងទីនេះដែរ ។

[២៤៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . .បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ អារម្មណប្បច្ច័យ និងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ក៏មាន ក្នុងទីនេះដែរ ។

[២៤៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[២៤៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥធាបិ សហជាតំ បុរេជាតំ អត្ថិ យេ តេ បញ្ហា ន លិខិតា តេ បាឡិយំ គណនដ្ឋានំ ព្យញ្ជនេន ន សមេន្តិ តេ បាឡិយំ ន លិខិតា គណនា ចាគតា ហោន្តិ យទិ សំសយោ ឧប្បជ្ជតិ អនុលោមេ អត្ថិប្បច្ចយេ បេក្ខិតព្វំ ។

[២៤៧] នហេតុយា ឯកាវីស នអារម្មណេ នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នសហជាតេ នអញ្ញមញ្ញេ ននិស្សយេ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ នសម្បយុត្តេ នវិប្បយុត្តេ នោអត្ថិយា នោនត្ថិយា នោវិគតេ នោអវិគតេ សព្វត្ថ ឯកាវីស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[២៤៨] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ឯកាទស . . . នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ

ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហជាតប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ ក៏មាន ក្នុងទីនេះដែរ ពួកប្រស្នាណា ដែលលោកមិនបានសរសេរហើយ ពួកប្រស្នានោះ មិនសមដោយព្យញ្ជនៈ របស់លោកកាលរាប់ក្នុងបាលី ពួកប្រស្នានោះ លោកមិនបានសរសេរទុកក្នុងបាលីទេ តែការរាប់ក៏រមែងប្រាកដ បើសេចក្តីសង្ស័យកើតឡើង បណ្ឌិត គប្បីពិនិត្យមើលក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ ដែលជាអនុលោមចុះ ។

[២៤៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនអារម្មណ-ប្បច្ច័យ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងនអា-ហារប្បច្ច័យ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ទាំងអស់ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[២៤៨] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ព្រោះហេតុប្ប-ច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ

១១៧

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

ឯកាទស នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ ឯកាទស នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ បញ្ច នោនត្ថិយា ឯកាទស នោវិគតេ ឯកាទស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[២៤៩] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកវីស . . . អធិបតិយា ទស អនន្តរេ សត្តរស សមនន្តរេ សត្តរស សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ ឯកាទស និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ ឯកវីស បុរេជាតេ បញ្ច បច្ឆាជាតេ បញ្ច អាសេវនេ សត្តរស កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ សត្ត ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ ឯកាទស វិប្បយុត្តេ នវ អត្ថិយា សត្តរស

មានវារៈ ១១ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយ-ប្បច្ច័យ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ក្នុងនអាសេវនប្ប-ច្ច័យ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមបច្ចនីយៈ ។

[២៤៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឈាន-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧

ឯកត្តិយា សត្តរស វិកតេ សត្តរស អវិកតេ សត្ត-
រស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកំ នវមំ និដ្ឋិតំ

ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ ទសរ្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ ទី ៩

១១៩

អាចយគាមិត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

[២៤០] អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

[២៤១] អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

អាចយគាមិត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[២៥០] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ខន្ធ ២ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ។

[២៥១] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។

អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមិ ច នេវាចយ-គាមិ នាបចយគាមិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្ត-សមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ចិត្ត-សមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

[២៩២] នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហា-ភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

[២៩៣] អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាប-ចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ខន្ធ ២ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ។

[២៥២] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនដល់ នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ មហាភូត ២ អាស្រ័យមហាភូត ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។

[២៥៣] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

១២១

អាចយគាមិត្តិកេ បដិច្ចវារោ

អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាជាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយោ អបចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៥៤] អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អាចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

[២៥៥] អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ .... ។

[២៥៦] នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច . . . បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។

[២៥៧] អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។ . . អបចយគាមិ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។

ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[២៥៤] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ នូវខន្ធ ២ ... ។

[២៥៥] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ នូវខន្ធ ២ . . . ។

[២៥៦] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យខន្ធ ២... ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[២៥៧] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ . . . ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . ឯកំ ។ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ។ បេ ។ មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៤៨] អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ . . . អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា សព្វេបិ មហាភូតា កាតព្វា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានម្បិ កដត្តារូបម្បិ ឧបាទារូបម្បិ នត្ថិ ។ និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា

ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ . . . មិនដល់នូវការមិនសន្សំ បានដល់វារៈ ១ ។ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ ។ បេ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[២៥៨] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ ឯមហាភូតទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី កដត្តារូបក្តី ឧបាទារូបក្តី មិនមាន ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យទេ ។ ព្រោះនិស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ

ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្ប-
យុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា
អវិគតប្បច្ចយា ។

[២៥៩] ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អធិ-
បតិយា នវ អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ ស-
ហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ នវ ឧប-
និស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ
កម្មេ នវ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ នវ ឥន្ទ្រិយេ
នវ ឈានេ នវ មគ្គេ នវ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្ប-
យុត្តេ នវ អត្ថិយា នវ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ
អវិគតេ នវ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[២៦០] អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ
ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ
ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិ-ប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[២៥៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមគ្គ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[២៦០] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[២៦១] នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ . . ពាហិរំ . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ។

[២៦២] អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៦៣] នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ

[២៦១] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាអហេតុកៈ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូត ១ . .. ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . អាស្រ័យមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។

[២៦២] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការមិនសន្សំ ។

[២៦៣] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ

ឯកំ មហាភូតំ . . . ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

[២៦៤] អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៦៥] អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៦៦] អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។ អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច អបចយគាមិ អធិបតិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ...

ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ មហាភូត ១ . . . ៣ហិរ . . . អាហារ-សមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

[២៦៤] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[២៦៥] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[២៦៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ...

នអធិបតិប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ . . . ពាហិរំ . . . ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ . . . ។

[២៦៧] អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៦៨] អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគា-មិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអនន្តរប្បច្ចយា នសម-នន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ច-យា នបុរេជាតប្បច្ចយា កុសលត្តិកសទិសា សត្ត បញ្ហា ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា ។

[២៦៩] អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា តីណិ ។ អបចយ-គាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ

ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យ វត្ថុ មហាភូត ១ . . . ពាហិរ . . . ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ នូវមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

[២៦៧] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[២៦៨] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ប្រស្នាទាំង ៧ (នេះ) ប្រាកដស្មើដោយកុសលត្តិកៈដែរ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[២៦៩] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់ នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ

ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា ឯកា បញ្ហា ។ សព្វេ មហាភូតា កាតព្វា ។

[២៧០] អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៧១] អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច អាចយគាមិ ចេតនា ។ អបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមិ ធម្មោ . . .

ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ បានដល់បញ្ហា ១ ។ មហាភូតទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ។

[២៧០] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហា-ភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអា-សេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[២៧១] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ . . .

នកម្មប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច អបចយ-គាមិ ចេតនា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នកម្ម-ប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ចេតនា ពាហិរំ . . . អា-ហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ ឯកំ មហាភូតំ . . . ។

[២៧២] អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ បេ ។ នអាហារប្បច្ចយា នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា តីណិ ។ នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិ-គតប្បច្ចយា ។

[២៧៣] នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា ឆ នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច

ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . .. ឧតុសមុដ្ឋាន មហាភូត ១ . . . ។

[២៧២] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ ដ៏បរិបូណ៌ មិនមានទេ ។ បេ ។ ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

[២៧៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥

១២៩

អាចយគាមិត្តិកេ បដិច្ចវារោ

នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ សត្ត នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[២៧៤] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច . . . នអធិបតិយា ឆ នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ សត្ត នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្ប-យុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

អាចយគាមិត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[២៧៤] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ...ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[២៧៥] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ . . . អនន្តរេ ទ្វេ សមនន្តរេ ទ្វេ សហជាតេ ទ្វេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ ទ្វេ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ ទ្វេ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ ឈានេ ទ្វេ មគ្គេ ឯកំ សម្បយុត្តេ ទ្វេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

[២៧៦] អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា ។

[២៧៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

[២៧៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ខន្ធ ២ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ។

អាចយគាមិត្តិកេ បច្ចយវារោ

អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយ-
គាមិ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ
បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាចយគាមី ធម្មំ
បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ
ច ធម្មា . . . អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ
ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ អបច-
យគាមី ធម្មំ បច្ចយា ... តីណិ ។

[២៧៧] នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ច-
យា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . ហេតុ-
ប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ
បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ
ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ
បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា
នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិ-
នាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ . . .
ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា ។

ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋាន-រូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី (ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី) ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ និងខន្ធ ២ . . . ។ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

[២៧៧] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នឹងខន្ធ ២ . . . វត្ថុ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិ-សន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូត ១ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះហេតុប្ប-ច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

នោអាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អបចយ-
គាមិ ធម្មោ . . . វត្ថុំ បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធា ។
នោអាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អាចយគា-
មិ ច នោអាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា . . . វត្ថុំ
បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្ត-
សមុដ្ឋានំ រូបំ ។ នោអាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ
បច្ចយា អបចយគាមិ ច នោអាចយគាមិនាបចយគាមិ
ច ធម្មា . . . វត្ថុំ បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធា មហា-
ភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៧៨] អាចយគាមិញ្ច នោអាចយគាមិនាបចយ-
គាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ . . . ហេតុ-
ប្បច្ចយា អាចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា
តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ អាចយគាមិញ្ច នោអាចយ-
គាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នោអាចយគាមិនា-
បចយគាមិ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី
ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ដែលដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។

[២៧៨] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

១៣៣

អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្ត-សមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនា-បចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ . . . តីណិ ។

[២៧៩] អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា ។ អបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា . . . ឯកំ ។

[២៨០] នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ

ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង នូវខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

[២៧៩] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ . . . បានដល់វារៈ ១ ។

[២៨០] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនិងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ

កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិ-នាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា អាចយគាមិ ជម្មោ . . . វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិ-នាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា អបចយគាមិ ជម្មោ . . . វត្ថុំ បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធា ។

[២៨១] អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមិញ្ច ជម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ជម្មោ . . . អាច-យគាមឹ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[២៨២] អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមិញ្ច ជម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ជម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[២៨៣] អាចយគាមឹ ជម្មំ បច្ចយា អាចយ-គាមិ ជម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។

កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

[២៨១] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ . . . ។

[២៨២] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ . . . ។

[២៨៣] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៣ ។

១៣៨

អបចយគាមិ តីណិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ . . . នេវាចយគាមី ឯកំ . . . វត្ថុំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ . . . ។ ឥនាបិ ឃដនា ហេតុសទិសា ។

[២៨៤] អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា តីណិ ។ អបចយគាមិ តីណិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . .សហជាតប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ . . . ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ . . . បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ . . . សហជាតប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វេ ឃដនា កាតព្វា ។

ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ គឺ មានវារៈ ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ . . . ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ។ តំណ ក្នុងទីនេះ ប្រាកដស្មើដោយហេតុប្បច្ច័យដែរ ។

[២៨៤] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ មានវារៈ ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពឹងផ្អែក)នឹងមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ តំណ ទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។

[២៨៥] អបចយគាមី ធម្មំ . . . អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

[២៨៦] ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ សត្ត បុរេជាតេ សត្ត អាសេវនេ សត្ត កម្មេ សត្តរស វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្តរស សម្បយុត្តេ សត្ត វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[២៨៥] ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេ-ជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារ-ប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[២៨៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

១៣៧

អាចយគាមិត្តិកេ បច្ចយវារោ

[២៨៧] អាចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។ នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមឹ ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវាចយគាមិនាប-ចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តស-មុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិ-ក្ខណេ ។ សន្ធិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហា-ភូតំ . . . ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កា-យាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អាចយ-គាមិ ធម្មោ . . . នហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា វិចិ-កិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

អាចយគាមិត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

[២៨៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពឹងផ្អែក) នឹងមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ខន្ធទាំងឡាយជាអហេតុកៈ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

[២៨៨] អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ . . . នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[២៨៩] អាចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ បដិច្ចវារសទិសំ ។

[២៩០] អាចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។ អបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា អបចយគាមិ អធិបតិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ . . . វត្ថុំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ . . .

[២៨៨] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។

[២៨៩] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ពាក្យនេះ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈ ។

[២៩០] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។ (ពឹងផ្អែក) នឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ (ពឹងផ្អែក) នឹងកាយាយតនៈ . . . ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . .

១៣៩

អាចយគាមិត្តិកេ បច្ចយវារោ

នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អបចយគាមិ អធិបតិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា . . . នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៩១] អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអធិ-បតិប្បច្ច័យ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។

[២៩១] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា . . . អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៩២] អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អបចយគាមិ អធិបតិ ។ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា បដិច្ចវារសទិសា សត្ត បញ្ហា ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ ។

[២៩៣] អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា តីណិ ។ អបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[២៩២] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង វត្ថុផង ។ ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ បញ្ហា ៧ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ (នេះ) ជាពាក្យគ្រប់គ្រាន់ ។

[២៩៣] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។

នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយ-
គាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញ-
សត្តានំ . . . ចក្ខាយតនំ បច្ចយា កាយាយតនំ
បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី
ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា
អាចយគាមិ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា វត្ថុំ
បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាប-
ចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយ-
គាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា . . . វត្ថុំ បច្ចយា អាច-
យគាមី ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៩៤] អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិ-
នាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ
ធម្មោ . . . អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច
បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ អាច-
យគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ
បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . .

ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។

[២៩៤] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . .

អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា . . . អាចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៩៥] អាចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា អាចយគាមិ ចេតនា ។ អបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ . . . នកម្មប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា អបចយគាមិ ចេតនា ។

គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នឹងមហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ផង វត្ថុផង ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[២៩៥] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។

នោអាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធំ បច្ចយា នោអាចយ-
គាមិនាបចយគាមិ ខន្ធោ . . . ឧកម្មប្បច្ចយា នោអា-
ចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា នោអាចយគា-
មិនាបចយគាមិ ចេតនា ពាហិរំ . . អាហារសមុដ្ឋា-
នំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . វត្ថុំ បច្ចយា នោអាចយគាមិ-
នាបចយគាមិ ចេតនា ។ នោអាចយគាមិនាបចយគាមី
ខន្ធំ បច្ចយា អាចយគាមិ ខន្ធោ . . . ឧកម្មប្បច្ចយា
វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមិ ចេតនា ។ នោអាចយគាមិ-
នាបចយគាមី ខន្ធំ បច្ចយា អបចយគាមិ ខន្ធោ . . .
ឧកម្មប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អបចយគាមិ ចេតនា ។

[២៩៦] អាចយគាមិញ្ច នោអាចយគាមិនាបចយ-
គាមិញ្ច ខន្ធំ បច្ចយា អាចយគាមិ ខន្ធោ . . . ឧ-
កម្មប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា
អាចយគាមិ ចេតនា ។

ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុ-សមុដ្ឋាន . . . ចេតនា ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

[២៩៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង ។

[២៩៧] អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ . . . នកម្មប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អាចយគាមិ ចេតនា ។

[២៩៨] អាចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ . . . នវិបាកប្បច្ចយា ។ បរិបុណ្ណំ កាតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ នត្ថិ ។

[២៩៩] នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអាហារប្បច្ចយា ពាហិរំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។

[៣០០] . . . នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បច្ចយា រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ ។

[៣០១] . . . នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណំ ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ . . . ។

[២៩៧] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង វត្ថុផង ។

[២៩៨] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ. . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ (គ្រប់បទទាំងអស់) ។ (អាចយគាមិធម៌) មិនមាន ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិទេ ។

[២៩៩] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរ . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

[៣០០] . . . ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរ . . . អាហារ-សមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។

[៣០១] . . . ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ បញ្ចវិញ្ញាណ (ពឹងផ្អែក) នឹងពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ (កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក) នឹងកាយាយតនៈ . . . ។

អាចយគាមិត្តិកេ បច្ចយវារោ

[៣០២] . . . នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកា នោវាចយគាមិនាបចយគាមី ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ . . . ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា នោវាចយគាមី . . . នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ បដិច្ចវារសទិសំ តីណិ ។ នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

[៣០៣] នហេតុយា ចត្តារិ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា ទ្វាទស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ ឯកាទស នកម្មេ សត្ត នវិចាកេ សត្តរស នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៣០២] . . . ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាអហេតុក: ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតន: (កាយវិញ្ញាណ) ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតន: ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ ជាអហេតុក: ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ . . . ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ (វារ:នៃបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើកប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារ:ដែរ ។ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

[៣០៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ១២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ១១ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារ: ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារ: ១៧ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយ: ។

[៣០៤] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច . . . នអធិបតិយា ទ្វាទស នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញ-មញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត ន-បច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ ឯកាទស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្ប-យុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៣០៥] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ចត្តារិ . . . អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ ចត្តារិ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ ចត្តារិ មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ ចត្តារិ អវិគតេ ចត្តារិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បច្ចយវារោ សមត្តោ ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ ។

[៣០៤] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៣០៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ និងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ និងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ និងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បច្ចយវារៈ ។

និស្សយវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបច្ចយវារៈដែរ ។

១៤៧

សំសដ្ឋវារោ

[៣០៦] អាចយគាមឹ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា ។

[៣០៧] អបចយគាមឹ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អបចយ-គាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៣០៨] នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ សំ-សដ្ឋោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នេវា-ចយគាមិនាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៣០៩] អាចយគាមឹ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អាចយ-គាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អធិបតិប្ប-ច្ចយា អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជា-តប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧប-និស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិ-យប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្ត-ប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

សំសដ្ឋវារៈ

[៣០៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ប្រឡំនឹងខន្ធ ២ ។

[៣០៧] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ នឹងខន្ធ ២ . . . ។

[៣០៨] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ... គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៣០៩] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ អធិបតិប្បច្ច័យ អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៣១០] ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ អធិប-តិយា អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ សព្វត្ថ តីណិ ។ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[៣១១] អាចយគាមឹ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អាចយ-គាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆា-សហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិ-កិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[៣១២] នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ សំ-សដ្ឋោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . ន-ហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៣១០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ អធិបតិប្បច្ច័យ អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ និងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ទាំងអស់ ។ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៣១១] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ប្រឡំនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៣១២] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ . . . ។

១៤៩

អាចយគាមិត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

[៣១៣] អាចយគាមី ធម្មំ សំសដ្ឋោ អាចយគាមិ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៣១៤] នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា បដិសន្ធិក្ខណេ . . . នកម្មប្បច្ចយា នវិបាកប្បច្ចយា នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។

[៣១៥] នហេតុយា ទ្វេ នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ ទ្វេ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

អាចយគាមិត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

[៣១៣] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ប្រទ្បឹនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បឹនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ នឹងខន្ធ ២ . . . ។

[៣១៤] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ប្រទ្បឹនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ប្រទ្បឹនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៣១៥] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៣១៦] ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ . . . នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ ទ្វេ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៣១៧] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ . . . អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ សព្វត្ថ ទ្វេ ។ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ ទ្វេ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ ឈានេ ទ្វេ មគ្គេ ឯកំ សម្បយុត្តេ ទ្វេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

សំសដ្ឋវារោ ។

សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវារសទិសោ ។

[៣១៦] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៣១៧] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ និងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ទាំងអស់ ។ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្ប-យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ អវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ សំសដ្ឋវារៈ ។

សម្បយុត្តវារៈ ប្រាកដស្មើដោយសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារោ

[៣១៨] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣១៩] អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ហេតូ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣២០] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣២១] អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

បញ្ហាវារៈ

[៣១៨] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣១៩] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣២០] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣២១] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់វារៈនៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

[៣២២] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣២៣] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ សេក្ខា បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានន្តិ សេក្ខា វា បុថុជ្ជនា វា អាចយគាមី ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ . . . វិចិកិច្ឆា . . . ឧទ្ធច្ចំ . . .

[៣២២] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃកដត្តារូបទាំងឡាយផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៣២៣] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ពិចារណានូវបុញ្ញកម្មនោះ ពិចារណានូវបុញ្ញកម្មទាំងឡាយ ដែលបានសន្សំទុកល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញអំពីឈានហើយពិចារណា នូវឈាន (ចំណែកខាង) សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយពិចារណា នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលបានលះបង់ហើយ ពិចារណានូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលបានសង្កត់សង្កិនហើយ ស្គាល់នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលពុះពោរឡើង ក្នុងកាលមុន សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយក្តី បុថុជ្ជនទាំងឡាយក្តី ឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា រមែងត្រេកអរ រីករាយ រាគៈប្រារព្ធ នូវអំពើនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ...វិចិកិច្ឆា...ឧទ្ធច្ចៈ ...

ដោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អាចយ-
គាមិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ អាកាសានញ្ចាយត-
នកុសលំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនកុសលស្ស អារម្មណ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនកុសលំ នេវ-
សញ្ញានាសញ្ញាយតនកុសលស្ស អាចយគាមី ខន្ធា
ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវា-
សានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនា-
គតំសញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣២៤] អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិ-
នាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ អរហា បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ
សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានាតិ អាចយគាមី
ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ
ចេតោបរិយញ្ញាណេន អាចយគាមិចិត្តសមង្គិស្ស
ចិត្តំ ជានាតិ សេក្ខា វា បុថុជ្ជនា វា អាចយ-
គាមី ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ
កុសលេ និរុទ្ធេ វិចាកោ តទារម្មណតា ឧប្បជ្ជតិ

ទោមនស្ស កើតឡើង លោកទាំងនោះ រមែងដឹង នូវចិត្តរបស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយចេតោបរិយ-ញ្ញាណ អាកាសានញ្ចាយតនកុសល ជាបច្ច័យ នៃវិញ្ញាណញ្ចាយត-នកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ អាកិញ្ចញ្ញាយតនកុសល ជាបច្ច័យនៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកុសល ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធញ្ញាណ នៃចេតោបរិយញ្ញាណ នៃបុព្វេ-និវាសានុស្សតិញ្ញាណ នៃយថាកម្មុបគញ្ញាណ នៃអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៣២៤] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរហន្ត ពិចារណា នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលលះបានហើយ ស្គាល់នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលពុះពោរឡើង ក្នុងកាលមុន ឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ស្គាល់នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ សេក្ខបុគ្គលទាំង-ឡាយក្តី បុថុជ្ជនទាំងឡាយក្តី រមែងឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា កាលបើកុសល រលត់ហើយ វិបាក ក៏កើតឡើង ព្រោះតទារម្មណ៍

អាចយគាមី ខន្ធេ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អកុសលេ និរុទ្ធេ វិបាកោ តទារម្មណតា ឧប្បជ្ជតិ អាកាសានញ្ចាយតនកុសលំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនវិបាកស្ស ច កិរិយស្ស ច អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនកុសលំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនវិបាកស្ស ច កិរិយស្ស ច អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣២៤] អបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អបចយគាមិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ អបចយគាមី ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បុគ្គល ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវសេចក្តីត្រេកអរនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង កាលបើអកុសល រលត់ហើយ វិបាក ក៏កើតឡើង ព្រោះ តទារម្មណ៍ អាកាសានញ្ចាយតនកុសល ជាបច្ច័យ នៃវិញ្ញាណញ្ចាយ-តនវិបាកផង នៃកិរិយាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ អាកិញ្ចញ្ញាយតន-កុសល ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនវិបាកផង នៃកិរិយាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៣២៥] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ សេក្ខបុគ្គល ទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ពិចារណានូវមគ្គ ស្គាល់នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយចេតោបរិ-យញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៣២៦] អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិ-នាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ច-យោ អរហា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខតិ ចេ-តោបរិយញ្ញាណេន អបចយគាមិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អបចយគាមី ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣២៧] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេ-វាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ច-យេន បច្ចយោ អរហា ផលំ បច្ចវេក្ខតិ និព្វានំ បច្ច-វេក្ខតិ និព្វានំ ផលស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ច-យេន បច្ចយោ អរហា ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ សោតំ . . . វត្ថុំ . . . នេវាច-យគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្ត-តោ វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វា-យ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ ចេតោបរិយញ្ញា-ណេន នេវាចយគាមិនាបចយគាមិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អាកាសានញ្ចាយតនកិរិយំ វិញ្ញា-ណញ្ចាយតនកិរិយស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អាចយគាមិត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៣២៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរហន្ត ចេញអំពីមគ្គ ពិចារណានូវមគ្គ ស្គាល់នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយចេ-តោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៣២៧] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរហន្ត ពិចារណានូវផល ពិ-ចារណានូវព្រះនិព្វាន (ព្រោះថា) ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ព្រះអរហន្ត ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ឃើញច្បាស់ នូវសោតៈ . . . នូវវត្ថុ . . . នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ឃើញនូវរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ ឮនូវសំឡេង ដោយសោតធាតុ ដូចជាទិព្វ ស្គាល់នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ឯអាកាសានញ្ចាយតន-កិរិយា ជាបច្ច័យ នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនកិរិយា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អាកិញ្ចញ្ញាយតនកិរិយំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកិរិយស្ស រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣២៨] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា វា បុថុជ្ជនា វា ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ សោតំ . . . វត្ថុំ . . . នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា . . . ទោមនស្សំ . . . ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សន្តិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណន្តិ

អាកិញ្ចញ្ញាយតនកិរិយា ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកិរិយា រូបាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៣២៨] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ពិចារណានូវផល ពិចារណានូវព្រះនិព្វាន (ព្រោះថា) ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ នៃវោទានៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយក្តី បុថុជ្ជនទាំងឡាយក្តី ឃើញច្បាស់នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា រមែងត្រេកអរ រីករាយ រាគៈប្រារព្ធ នូវសេចក្តីត្រេកអរនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង ឃើញច្បាស់ នូវសោតៈ . . . នូវវត្ថុ . . . នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា រមែងត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវសេចក្តីត្រេកអរនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា . . . ទោមនស្ស . . . ឃើញនូវរូប ដោយចក្ខុ ដូចជាទិព្វ ឮនូវសំឡេង ដោយសោតធាតុ ដូចជាទិព្វ

ចេតោបរិយញ្ញាណេន នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ-ចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមី ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣២៩] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ និព្វានំ មគ្គស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៣០] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ គរុំ កត្វា បច្ច-វេក្ខតិ បុព្វេ សមុចិណ្ណានិ កត្វា គរុំ បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អាចយគាមី ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ អាចយគាមិ អធិបតិ សម្បយុត្ត-កានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ស្គាល់នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យនៃឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៣២៩] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៣៣០] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់ អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ធ្វើនូវបុញ្ញកម្មនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវបុញ្ញកម្មទាំងឡាយ ដែលបានសន្សំល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ចេញអំពីឈាន ធ្វើឈាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើនូវបុញ្ញកម្មនោះឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ ក៏កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិគឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៣៣១] អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិ-នាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អាចយគាមិ អធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៣២] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិ-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អាចយគាមិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៣៣] អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិ-បតិ អាចយគាមិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៣៤] អបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សេក្ខា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

[៣៣៥] អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនា-បចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ

[៣៣១] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៣៣២] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំង-ឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៣៣៣] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជា-តាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៣៣៤] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើនូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

[៣៣៥] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ

១៤៩

អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរហា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ ។ សហជាតាធិបតិ អបចយគាមិ អធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ។ បេ ។

[៣៣៦] អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អបចយគាមិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៣៧] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរហា ផលំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ និព្វានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ និព្វានំ ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតាធិបតិ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះអរហន្ត ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើនូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចាណា ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ។ បេ ។

[៣៣៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំង-ឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៣៣៧] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតា-ធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះអរហន្ត ធ្វើនូវផល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា (ចំណែកខាង) ព្រះនិព្វាន ក៏ជាបច្ច័យ នៃផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ សហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្ត-សមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៣៣៨] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សេក្ខា ផលំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខុំ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ វត្ថុំ . . . នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ . . . ។

[៣៣៩] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ និព្វានំ មគ្គស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ បច្ចយោ ។

[៣៤០] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អាចយគាមី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៣៨] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ធ្វើនូវផល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា (បំណែកខាង) ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ នៃវោទានៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បុគ្គល ធ្វើនូវចក្ខុ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ នូវវត្ថុ... ធ្វើនូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើនូវសេចក្ដីត្រេកអរនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ ... ។

[៣៣៩] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ជាបច្ច័យ ។

[៣៤០] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

១៦១

អាចយគាមិត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៣៤១] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស . . . គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៤២] អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ខន្ធា វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខានំ អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកុសលំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៤៣] អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ ផលស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៤៤] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ខន្ធានំ ភវង្គំ អាវជ្ជនាយ កិរិយំ វុដ្ឋានស្ស អរហតោ អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកិរិយំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាចយគាមិត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៣៤១] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៣៤២] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម របស់សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកុសល របស់បុគ្គលកាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៣៤៣] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៣៤៤] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ភវង្គៈ (ជាបច្ច័យ)នៃអាវជ្ជនៈកិរិយា(ជាបច្ច័យ)នៃវុដ្ឋានៈ អនុលោម របស់ព្រះអរហន្ត (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកិរិយា របស់បុគ្គលកាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៣៤៥] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស . . . អាវជ្ជនា អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៤៦] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។ សហជាតប្បច្ចយេ បដិច្ចវារេ សហជាតសទិសា នវ បញ្ហា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេ បដិច្ចវារេ អញ្ញមញ្ញសទិសំ តីណិ ។ និស្សយប្បច្ចយេ បច្ចយវារេ និស្សយសទិសំ ។ ចត្តារិបិ ហិ វិសុំ ឃដនា នត្ថិ ។ តេរស បញ្ហា ។

[៣៤៧] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អាចយគាមី សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ . . . ឧបោសថកម្មំ . . . ឈានំ . . . វិបស្សនំ . . . អភិញ្ញំ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ អាចយគាមី សីលំ . . . សុតំ ចាគំ បញ្ញំ រាគំ ទោសំ មោហំ មានំ ទិដ្ឋឹ . . .

[៣៨៥] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . អាវជ្ជនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៣៨៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានបញ្ហា ៩ ប្រាកដស្មើដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានបញ្ហា ៣ ប្រាកដស្មើដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានបញ្ហាប្រាកដស្មើដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងបច្ចយវារៈដែរ ។ បញ្ហា ៤ យ៉ាង មិនមានផ្សេងអំពីតំណ (នៃបច្ច័យទាំងនោះ) ទេ ។ បញ្ហា ១៣ ។

[៣៨៧] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ ហើយឲ្យទាននូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . ញុំាងឈាន . . . ញុំាងវិបស្សនា . . . ញុំាងអភិញ្ញា . . . ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង ដំឡើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . នូវសុតៈ ចាគៈ បញ្ញា រាគៈ ទោសៈ មោហៈ មានះ ទិដ្ឋិ . . .

១៦៣

បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ . . . ឧបោសថកម្មំ . . . ឈានំ . . . វិបស្សនំ . . . អភិញ្ញំ . . . សមាបត្តឹ . . បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ អាចយគាមិ សទ្ធា . . . បញ្ញា រាគោ . . . បត្ថនា អាចយគាមិយា សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស ឈានស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមំ ឈានំ ទុតិយស្ស ឈានស្ស ។ បេ ។ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៤៨] អាចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បឋមស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស មគ្គស្ស ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាស្រ័យ នូវសេចក្ដីប្រាថ្នា ហើយឲ្យទាន នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . ញុំាងឈាន . ញុំាងវិបស្សនា . . . ញុំាងអភិញ្ញា . . . ញុំាងសមាបត្តិ . . . សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . បញ្ញា រាគៈ . . . សេចក្ដីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ នៃបញ្ញា នៃរាគៈ នៃសេចក្ដីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម នៃបឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃបឋមជ្ឈាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ បេ ។ បរិកម្ម នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃទុតិយជ្ឈាន ។ បេ ។ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៤៨] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បរិកម្ម នៃមគ្គទី ១ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គទី ១ បរិកម្ម នៃមគ្គទី ៤ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៨៩] អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនា-
បចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បក-
តូបនិស្សយោ អាចយគាមឹ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អត្តានំ
អាតាបេតិ បរិតាបេតិ បរិយិដ្ឋិមូលកំ ទុក្ខំ បច្ចនុ-
ភោតិ អាចយគាមឹ សីលំ . . . បញ្ញំ . . . រាគំ . . . បត្ថនំ
ឧបនិស្សាយ អត្តានំ អាតាបេតិ បរិតាបេតិ បរិយិដ្ឋិ-
មូលកំ ទុក្ខំ បច្ចនុភោតិ អាចយគាមិ សទ្ធា . . .
បញ្ញា . . . រាគោ . . . បត្ថនា កាយិកស្ស សុខស្ស
កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្ស-
យប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលាកុសលំ កម្មំ វិបា-
កស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩០] អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស
ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បកតូប-
និស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស តតិ-
យោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។

[៣៩១] អបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស
ធម្មស្ស . . . អារម្មណូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។

[៣៤៩] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គលអាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ ហើយញុំាងខ្លួន ឲ្យក្តៅទូទៅ ឲ្យក្តៅជុំវិញ ទទួលនូវទុក្ខ ដែលមានការស្វែងរកជាមូល នូវសីល ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . នូវបញ្ញា . . . នូវរាគៈ . . . អាស្រ័យ នូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយញុំាងខ្លួន ឲ្យក្តៅទូទៅ ឲ្យក្តៅជុំវិញ ទទួលនូវទុក្ខ ដែលមានការស្វែងរកជាមូល សទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . បញ្ញា . . . រាគៈ . . . សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ នៃកាយិកទុក្ខ នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ កុសលាកុសលកម្ម ជាបច្ច័យ នៃវិបាក ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៥០] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គទី ២ មគ្គទី ៣ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៥១] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ . . . បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។

បកតូបនិស្សយោ សេក្ខា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ អនុប្បន្នំ សមាបត្តឹ ឧប្បាទេន្តិ ឧប្បន្នំ សមាបជ្ជន្តិ សង្ខារេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ មគ្គោ សេក្ខានំ អត្ថប្បដិសម្ភិទាយ ធម្មប្បដិសម្ភិទាយ និរុត្តិប្បដិសម្ភិទាយ បដិភាណប្បដិសម្ភិទាយ ឋានាឋានកោសល្លស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៨២] អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស . . . អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អរហា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ អនុប្បន្នំ កិរិយសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ ឧប្បន្នំ សមាបជ្ជតិ . . . ឋានាឋានកោសល្លស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៨៣] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ កាយិកំ សុខំ ឧបនិស្សាយ

បកតូបនិស្ស័យ គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ អាស្រ័យ នូវមគ្គ ហើយ ញ៉ាំងសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ចូលកាន់សមាបត្តិ ដែលកើតឡើងហើយ ឃើញច្បាស់ នូវសង្ខារទាំងឡាយ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃអត្ថប្បដិសម្ភិទា នៃធម្មប្បដិសម្ភិទា នៃនិរុត្តិប្បដិសម្ភិទា នៃបដិភាណប្បដិសម្ភិទា នៃឋានាឋានកោសល្ល របស់សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៥២] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . បានដល់ អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ព្រះអរហន្ត អាស្រ័យ នូវមគ្គ ញ៉ាំងកិរិយាសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ចូលកាន់កិរិយាសមាបត្តិ ដែលកើតឡើងហើយ . . . ជាបច្ច័យ នៃឋានាឋានកោសល្ល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៥៣] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវកាយិកសុខ

អត្តានំ អាតាបេតិ បរិតាបេតិ បរិយិដ្ឋិមូលកំ ទុក្ខំ បច្ចនុភោតិ កាយិកំ ទុក្ខំ . . . ឧតុំ . . . ភោជនំ . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ អត្តានំ អាតាបេតិ បរិតាបេតិ កាយិកំ សុខំ . . . កាយិកំ ទុក្ខំ . . . ឧតុ . . . ភោជនំ . . . សេនាសនំ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្ស-យប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរហា កាយិកំ សុខំ ឧប-និស្សាយ អនុប្បន្នំ កិរិយសមាបត្តឹ ។ បេ ។ វិបស្សតិ កាយិកំ ទុក្ខំ . . . ឧតុំ . . . ភោជនំ . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ។ បេ ។ វិបស្សតិ ។

[៣៥៤] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អា-ចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិ-ស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ កាយិកំ សុខំ ឧប-និស្សាយ ទានំ ទេតិ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ កាយិកំ ទុក្ខំ . . . ឧតុំ . . . ភោជនំ . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ . . . សង្ឃំ ភិន្ទតិ កាយិកំ សុខំ . . . សេនា-សនំ អាចយគាមិយា សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ញុំាងខ្លួន ឲ្យក្តៅទួទៅ ឲ្យក្តៅជុំវិញ ទទួល នូវទុក្ខ ដែលមានការស្វែងរកជាមូល នូវកាយិកទុក្ខ . . . នូវរដូវ . . . នូវភោជន . . . អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ញុំាងខ្លួន ឲ្យក្តៅទួទៅ ឲ្យក្តៅជុំវិញ កាយិកសុខ . . . កាយិកទុក្ខ . . . រដូវ . . . ភោជន . . . សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ នៃកាយិកទុក្ខ នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ព្រះអរហន្ត អាស្រ័យ នូវកាយិកសុខ ញុំាងកិរិយាសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ។ បេ ។ ឃើញច្បាស់ នូវកាយិកទុក្ខ . . . នូវរដូវ . . . នូវភោជន . . . អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ។ បេ ។ ឃើញច្បាស់ ។

[៣៥៤] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវកាយិកសុខ ហើយឲ្យទាន . . . ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ នូវកាយិកទុក្ខ . . . នូវរដូវ . . . នូវភោជន . . . អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន . . . បំបែកសង្ឃ កាយិកសុខ . . . សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ នៃបញ្ញា នៃរាគៈ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៨៥] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ កាយិកំ សុខំ ឧបនិស្សាយ មគ្គំ ឧប្បាទេតិ កាយិកំ ទុក្ខំ . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ មគ្គំ ឧប្បាទេតិ កា-យិកំ សុខំ . . . កាយិកំ ទុក្ខំ . . . សេនាសនំ មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៨៦] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្ប-ច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ អរហា ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយ-វិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេ-ជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវាចយគាមិនាបចយគាមីនំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាចយគាមិត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៣៥៥] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវកាយិកសុខ ហើយញុាំងមគ្គ ឲ្យកើត នូវកាយិកទុក្ខ . . . អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយញុាំងមគ្គ ឲ្យកើត នូវកាយិកសុខ . . . នូវកាយិកទុក្ខ . . . សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៥៦] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ ព្រះអរហន្ត ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ថា មិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ឃើញរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ ឮសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៥៧] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ សេក្ខា វា បុថុជ្ជនា វា ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៥៨] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ អបចយគាមីនំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៥៩] អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៦០] អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ

[៣៥៧] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយក្តី បុថុជ្ជនទាំងឡាយក្តី រមែងឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវសេចក្តីរីករាយនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង ឃើញរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ ឮសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៥៨] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់វត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៥៩] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែល មិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៦០] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល មិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ

១៦៩

បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៦១] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្ប-ច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆា-ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៦២] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អាចយគាមី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនប្បច្ច-យេន បច្ចយោ ។

[៣៦៣] អាចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៦១] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៦២] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[៣៦៣] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[៣៦៤] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស . . . បុរិមា បុរិមា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមីនំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៦៥] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមិ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៦៦] អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អាចយគាមិ ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា អាចយគាមិ ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៦៧] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស . . . អាចយគាមិ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៦៤] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[៣៦៥] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៣៦៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់ សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃវិបាកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃកដត្តារូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៣៦៧] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង. . . គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូប ទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

១៧១

អាចយគាមិត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៣៦៨] អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អបចយគាមិ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៦៩] អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អបចយគាមិ ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ។ នានាខណិកា អបចយគាមិ ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៧០] អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អបចយគាមិ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៧១] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ចេតនា

អាចយគាមិត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៣៦៨] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៣៦៩] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់ សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ។ ឯនានា-ខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃវិបាកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៣៧០] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ នៃចិត្ត-សមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៣៧១] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ

សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវាចយ-គាមិនាបចយគាមិ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៧២] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេ-វាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៧៣] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៧៤] អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយ-គាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អាចយគាមី ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ

មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្ត-កក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃកដត្តារូបទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៣៧២] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ជាវិបាក ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធទាំងឡាយជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ។

[៣៧៣] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៣៧៤] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្ប-ច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ

វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៧៥] បចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អបចយគាមី ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អបចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៧៦] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា កដត្តារូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ

ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៣៧៥] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៣៧៦] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្ប-ច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត

ចក្ខាយតនំ . . . កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នោចយគាមិនាបចយគាមីនំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នោចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស ។

[៣៧៧] នោចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៧៨] នោចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អបចយគាមីនំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៧៩] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមិ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ។

[៣៨០] អាចយគាមិ ធម្មោ នោចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ

គឺ ចក្ខាយតនៈ . . . កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ។

[៣៧៧] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៣៧៨] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៣៧៩] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ។

[៣៨០] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ

សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អាចយគាមី ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៨១] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមិ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។ អបចយគាមិ ធម្មោ . . . តីណិ ។ អាចយគាមិនយេន កាតព្វំ ។

[៣៨២] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ . . . ពាហិរំ . . . អាហារំ . . . ឧតុ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។

បានដល់នសហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៣៨១] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ . . . (វារៈនៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើតាមន័យក្នុងអាចយគាមិធម៌ ។

[៣៨២] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មហាភូត ១ . . . ពាហិរៈ . . . អាហារ . . . ឧតុ . . . នៃពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

បុរេជាតំ អរហា ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ . . . ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស . . . កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នោចយគាមិនាបចយគាមីនំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នោចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ ។

[៣៨៣] នោចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ សេក្ខា វា បុថុជ្ជនា វា ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ សោតំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ . . . ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ វត្ថុ អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯបុរេជាត គឺ ព្រះអរហន្ត ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន (ឃើញ)រូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ . . . ឮសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុ-វិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ . . . កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយ-វិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យនៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡិង្ការាហារ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ។

[៣៨៣] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយក្តី បុថុជ្ជនទាំងឡាយក្តី ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ហើយត្រេកអរ រីករាយរាគៈ ប្រារព្ធ នូវសេចក្តីរីករាយនោះ . . . ទោមនស្ស កើតឡើង នូវសោតៈ . . . ឃើញច្បាស់ នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . . ហើយត្រេកអរ រីករាយរាគៈ ប្រារព្ធ នូវសេចក្តីរីករាយនោះ . . . ទោមនស្ស កើតឡើង នូវរូបដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ . . . ឮសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ វត្ថុជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

អាចយគាមិត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៣៨៤] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អបចយគាមីនំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៨៥] អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ អាចយគាមិ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

[៣៨៦] អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា អាចយគាមី ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាចយគាមិត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៣៨៤] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៣៨៥] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ។

[៣៨៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី មហាភូតទាំងឡាយក្តី ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី កពឡិង្ការាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៣៨៧] អបចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទ្វេ កាតព្វា ឧស្សិតនយេន ។ នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៨៨] ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា ទស អនន្តរេ ឆ សមនន្តរេ ឆ សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ នវ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ សត្ត ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា ឆ វិគតេ ឆ អវិគតេ តេរស ។

អនុលោមំ ។

[៣៨៧] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ច័យទាំងពីរ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើតាមន័យដែលសំដែងរួចហើយ ។ (ធម៌) ជាបច្ច័យ ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៣៨៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្ប-យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្ប-ច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

ចប់ អនុលោម ។

១៧៩

អាចយគាមិត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៣៨៩] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩០] អាចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩១] អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩២] អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន ប្បច្ចយោ ។

[៣៩៣] អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩៤] អបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៨៩] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៩០] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៩១] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៣៩២] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៩៣] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៩៤] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៩៥] អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩៦] អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩៧] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩៨] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩៩] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩៥] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៩៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៩៧] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

[៣៩៨] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៩៩] ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

អាចយគាមិត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៤០០] អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បុរេជាតំ ។

[៤០១] អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

[៤០២] អបចយគាមិ ច នេវាបចគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បុរេជាតំ ។

[៤០៣] អបចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

[៤០៤] នហេតុយា បណ្ណរស នអារម្មណេ នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ បណ្ណរស នសហជាតេ ឯកាទស នអញ្ញមញ្ញេ ឯកាទស ននិស្សយេ ឯកាទស នឧបនិស្សយេ ចុទ្ទស នបុរេជាតេ តេរស

អាចយគាមិត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៤០០] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ...បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

[៤០១] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

[៤០២] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ... បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

[៤០៣] ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

[៤០៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ នអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ និងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣

នបច្ឆាជាតេ បណ្ណរស នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ បណ្ណរស នសម្បយុត្តេ ឯកាទស នវិប្បយុត្តេ នវ នោអត្ថិ-យា នវ នោនត្ថិយា បណ្ណរស នោវិគតេ បណ្ណរស នោអវិគតេ នវ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៤០៥] នហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្ត . . . នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ សត្ត នអញ្ញ-មញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ សត្ត នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអា-ហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ សត្ត នសម្ប-យុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា សត្ត នោវិគតេ សត្ត ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៤០៥] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ និងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

១៨៣

អាចយគាមិត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៤០៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ សត្ត . . . អធិបតិយា ទស អនន្តរេ ឆ សមនន្តរេ ឆ សហ-ជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ នវ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ អាហា-រេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា ឆ វិគតេ ឆ អវិគតេ តេរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

អាចយគាមិត្តិកំ ទសមំ និដ្ឋិតំ

អាចយគាមិត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៤០៦] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ អាចយគាមិត្តិកៈ ទី ១០

សេក្ខត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

[៤០៧] សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៤០៨] អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . អសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ច នេវសេក្ខានា-សេក្ខោ ច ធម្មា . . . អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ...។

សេក្ខត្តិកៈ
បដិច្ចវារៈ

[៤០៧] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យនូវធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ខន្ធ ២...។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ខន្ធ ២...។

[៤០៨] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ខន្ធ ២...។

សេក្ខត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[៤០៩] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

[៤១០] សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤១១] អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤០៩] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមិនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ មហាភូត ២ អាស្រ័យមហាភូត ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។

[៤១០] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៤១១] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង។

[៤១២] សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អធិបតិប្បច្ចយា បដិ-សង្ខិ នត្ថិ ។ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហ-ជាតប្បច្ចយា សព្វេ មហាភូតា កាតព្វា ។ អញ្ញ-មញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៤១៣] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ-សេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . អាសេវនប្បច្ចយា នេវ-សេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា វិបាកំ សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ តីណិ បរិបុណ្ណំ ។

[៤១៤] អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ធម្មោ . . . វិបាកប្បច្ចយា អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច . . . តីណិ ។

[៤១៥] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . វិបាកប្បច្ចយា

[៤១២] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ និងអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ ពួកមហាភូតទាំងអស់ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើតាមទំនង អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ ។ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យ នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៤១៣] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២ . . . ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ និងវិបាកប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យវិបាកក្ខន្ធ ១ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២ . . . ។ វារៈ៣ ជាពាក្យគ្រប់គ្រាន់ ។

[៤១៤] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះវិបាកប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... វារៈ ៣ ។

[៤១៥] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះវិបាកប្បច្ច័យ

វិបាកំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ . . . ។

[៤១៦] សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . វិបាកប្បច្ចយា វិបាកេ សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤១៧] អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . វិបាកប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤១៨] សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ . . . អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យវិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យ វត្ថុ នូវមហាភូត ១ . . . ។

[៤១៦] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . ព្រោះវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យវិបាកក្ខន្ធទាំងឡាយជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៤១៧] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . ព្រោះវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៤១៨] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះអាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៤១៩] ហេតុយា នវ អារម្មណោ តីណិ អធិ-បតិយា នវ អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហ-ជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ នវ ឧប-និស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ នវ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ នវ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ នវ អត្ថិយា នវ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ នវ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[៤២០] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ-សេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ពាហិរំ . . .

[៤១៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៤២០] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ អាស្រ័យមហាភូត ១ នូវពាហិរ . . .

អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញ-សត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ . . . វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[៤២១] សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[២៤២] អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេ-ក្ខោ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤២៣] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ-សេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ ឯកំ មហា-ភូតំ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។

នូវអាហារសមុដ្ឋាន . . . នូវឧតុសមុដ្ឋាន . . . នូវមហាភូត ១ ដែលជារបស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៤២១] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។

[៤២២] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។

[៤២៣] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូបអាស្រ័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវមហាភូត ១ . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

[៤២៤] សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤២៥] អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . នអារម្មណ-ប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤២៦] សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច សេក្ខា អធិបតិ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច អសេក្ខា អធិបតិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . .

[៤២៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៤២៥] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៤២៦] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . .

នអធិបតិប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ បដិសន្ធិំបិ មហាភូតាបិ សព្វេ ។ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា ន-អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជា-តប្បច្ចយា សត្ត កុសលត្តិកសទិសា ។ នបច្ឆាជា-តប្បច្ចយា . . . ។

[៤២៧] នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអា-សេវនប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ច នេវសេក្ខា-នាសេក្ខោ ច ធម្មា . . . នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋា-នញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ធម្មោ . . . តីណិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអាសេវ-នប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ . . . បរិបុណ្ណំ ។

ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិក្ដី មហាភូតទាំងអស់ក្ដី រមែង មានដោយគ្រប់គ្រាន់ ។ វារៈ ៧ ប្រាកដស្មើដោយកុសលត្តិកៈ ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ...។

[៤២៧] ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យវិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២...។ ធម៌ ដែលមិនមែន ជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែល ជារបស់សេក្ខបុគ្គល... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់ សេក្ខបុគ្គលក្ដី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្ដី អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្ដី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្ដី អាស្រ័យវិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២...។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... (បានដល់វារៈ នៃពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់ សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែន ជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែន ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... (វារៈនេះ) ជាវារៈគ្រប់គ្រាន់ ។

សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច . . . ។ ឃដនា បរិបុណ្ណា ។ ទ្វេបិ កាតព្វា នវ ។

[៤២៨] . . . នកម្មប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច សេក្ខា ចេតនា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា . . . នកម្មប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខា ចេតនា ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ ឯកំ មហាភូតំ . . . ។

[៤២៩] សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ . . . នវិបាកប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នវិបាកប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា . . . នវិបាកប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

នូវធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . ។ តំណោ (នៃវារៈនេះ) មានគ្រប់គ្រាន់ ។ វារៈ ៩ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើឲ្យដូចជាវារៈ ២ ដែរ ។

[៤២៨] . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល នូវពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន មហាភូត ១ . . . ។

[៤២៩] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។

សេក្ខត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[៤៣០] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នវិបាកប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។

[៤៣១] សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នវិបាកប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤៣២] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអាហារប្បច្ចយា នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នសម្បយុត្តប្បច្ចយា ។

[៤៣៣] សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ . . . នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ធម្មោ . . .

សេក្ខត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

[៨៣០] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ (វារៈនេះ) ជាវារៈគ្រប់គ្រាន់ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។

[៨៣១] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៨៣២] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៨៣៣] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ក្នុងអរូបជ្ឈាន . . . ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . .

នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

[៤៣៤] នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ បញ្ច នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ក្នុងអរូបដ្ឋាន . . . ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ក្នុងអរូបដ្ឋាន . . . ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

[៤៣៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

សេក្ខត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[៤៣៥] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច . . . នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញ-មញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆា-ជាតេ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ បញ្ច នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៤៣៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ . . . អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ វិប្ប-យុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

សេក្ខត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

[៤៣៥] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៤៣៦] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារោ

[៤៣៧] សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ បដិច្ចវារសទិសំ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ . . . ហេតុប្បច្ចយា តីណិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

[៤៣៨] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ . . . ហេតុប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខា ខន្ធា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អសេក្ខា ខន្ធា ។

បច្ចយវារៈ

[៤៣៧] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ វារៈ ៣ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ វារៈ ៣ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៤៣៨] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ (វារៈនេះ) ជាវារៈគ្រប់គ្រាន់ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូតទាំងឡាយ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អសេក្ខា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤៣៩] សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។

[៤៣៩] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជា របស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា . . . តីណិ សេក្ខសទិសា ។

[៤៤០] សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ឯកំ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា . . . ឯកំ ។ នេវសេក្ខា-នាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា . . . ឯកំ វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញា-ណំ វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ។

ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខ-បុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . វារៈ ៣ ប្រាកដស្មើ ដោយធម៌ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលដែរ ។

[៤៤០] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ១ ។ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . បានដល់វារៈ ១ ។ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . បានដល់វារៈ ១ គឺ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយ-វិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

១៩៩

នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខា ខន្ធា ។ នេវ-សេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អសេក្ខា ខន្ធា ។

[៤៤១] សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៤៤២] អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៤៤៣] សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ច-យា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជា-តប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ។

ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះអារម្មណ-ប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

[៤៤១] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង. . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ . . . ។

[៤៤២] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង. . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ . . ។

[៤៤៣] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។

[៤៤៤] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . អាសេវនប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ . . . វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខា ខន្ធា ។

[៤៤៥] សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ . . . អាសេវនប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៤៤៦] សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា វិបាកំ សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ . . . អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

[៤៤៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

[៤៤៥] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . ព្រោះអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ។

[៤៤៦] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ នឹងវិបាកប្បច្ច័យ គឺ (ពឹងផ្អែក) នឹងវិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះអាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បច្ចយវារោ

[៤៤៧] ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ សត្ត បុរេជាតេ សត្ត អាសេ-វនេ ចត្តារិ កម្មេ សត្តរស វិបាកេ សត្តរស អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្តរស សម្ប-យុត្តេ សត្ត វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[៤៤៨] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ-សេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ . . . ទ្វេ ខន្ធា អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា ពាហិរំ . . .

[៤៤៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៤៤៨] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ និងចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ខន្ធ ២ វត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធ-ទាំងឡាយ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូត១ ពាហិរ. . .

អាហារំ . . . ឧតុ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ចក្ខាយតនំ បច្ចយា . . . កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។ សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានា-សេក្ខោ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា ។

[៤៤៩] សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បច្ចយា សេក្ខោ អធិបតិ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ បច្ចយា អសេក្ខោ អធិបតិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអធិប-តិប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ អសញ្ញសត្តានំ . . . ចក្ខាយតនំ . . . វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ អធិបតិ ។

អាហារ . . . ឧតុ . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ . . . កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ខន្ធទាំងឡាយ ជាអហេតុកៈ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៤៩] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ (ពាក្យនេះ) ជាពាក្យគ្រប់គ្រាន់របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ចក្ខាយតនៈ . . . អធិបតិធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខោ អធិបតិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អសេក្ខោ អធិបតិ ។

[៤៨០] សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា . . . នអធិបតិប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា សេក្ខោ អធិបតិ ។ អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អសេក្ខោ អធិបតិ ។

[៤៨១] សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា សត្ត ។ នអាសេវនប្បច្ចយា . . . ។

ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

[៤៥០] ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ។

[៤៥១] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ និងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៧ ។ ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ . . . ។

[៤៥២] . . . ឯកម្មប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បច្ចយា សេក្ខា ចេតនា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . ឯកម្មប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ចេតនា ពាហិរំ . . . អាហារំ . . . ឧតុ . . . វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ចេតនា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ . . . ឯកម្មប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខា ចេតនា ។ សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ . . . ឯកម្មប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា សេក្ខា ចេតនា ។

[៤៥២] . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អ-សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពាហិរ . . . អាហារ . . . ឧតុ . . . ចេតនា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ។

សេក្ខត្តិកេ បច្ចយវារោ

[៤៩៣] សេក្ខំ ឆម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ឆម្មោ . . . នវិបាកប្បច្ចយា ។ សេក្ខមូលកេ តីណិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឆម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ឆម្មោ . . . នវិបាកប្បច្ចយា ។ នេវសេក្ខនាសេក្ខមូលកេ តីណិ ។ សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ឆម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ឆម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា ។ សេក្ខឃដនេសុ តីណិ ។

[៤៩៤] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឆម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ឆម្មោ . . . នអាហារប្បច្ចយា នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

[៤៩៥] នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច

សេក្ខត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

[៤៥៣] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ ក្នុងសេក្ខមូលកៈ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ ក្នុងនេវសេក្ខានាសេក្ខមូលកៈ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ ក្នុងតំណ នៃធម៌ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល មានវារៈ ៣ ។

[៤៥៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

[៤៥៥] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥

នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ ចត្តារិ នវិបាកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៤៥៦] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច . . . នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញ-មញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត ន-បច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ ចត្តារិ នវិបាកេ នវ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៤៥៦] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

សេក្ខត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

[៤៨៧] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណោ ឯកំ . . . អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ ឯកំ ។ សព្វត្ថ ។ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បច្ចយវារោ និដ្ឋិតោ ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ ។

សំសដ្ឋវារោ

[៤៨៨] សេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ អសេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អសេក្ខោ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៤៥៧] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ និងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បច្ចយវារៈ ។

និស្សយវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

[៤៥៨] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ប្រឡំ នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល នឹងខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ប្រឡំ នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំ នឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នឹងខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ប្រឡំ នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំ នឹងខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៤៩៩] សេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អធិបតិប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា ទ្វេ កាតព្វា ។ បេ ។ អវិគតប្បច្ចយា ។

[៥៦០] ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អ-ធិបតិយា តីណិ អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[៥៦១] នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ច-យា អហេតុកំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ សំ-សដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកប្បដិ-សន្ធិក្ខណេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[៤៥៩] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ប្រឡំ នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ និង អធិបតិប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រោះបុរេជាតប្បច្ច័យ និង អាសេវនប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ (ឲ្យដូចគ្នា) ទាំងពីរបទ ។ បេ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៤៦០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សម-នន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧប-និស្សយប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុង អវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៤៦១] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់ អសេក្ខបុគ្គល ប្រឡំ នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែន ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំ នឹងអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែន ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នឹងខន្ធ ២ . . . មោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ប្រឡំ នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។

២០៩

សេក្ខត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

[៤៦២] សេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ សេក្ខោ អធិបតិ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អសេក្ខោ ធម្មោ . . . អសេក្ខេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ អសេក្ខោ អធិបតិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ . . . នអធិ-បតិប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ ឯកំ ។

[៤៦៣] សេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា ន-អាសេវនប្បច្ចយា នកម្មប្បច្ចយា ទ្វេ កាតព្វា ។ នវិបាកប្បច្ចយា ទ្វេ កាតព្វា ។ នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។

[៤៦៤] នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ ទ្វេ នឈានេ ឯកំ

សេក្ខត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

[៤៦២] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ប្រាស្រ័យ នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ប្រាស្រ័យ នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ប្រាស្រ័យ នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ប្រាស្រ័យ នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ប្រាស្រ័យ នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ១ ជាវារៈគ្រប់គ្រាន់ ។

[៤៦៣] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ប្រាស្រ័យ នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ និងនកម្មប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ (ឲ្យដូចគ្នា) ទាំងពីរបទ ។ ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ (ឲ្យដូចគ្នា) ទាំងពីរបទ ។ ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៤៦៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

នមគ្គេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៤៦៥] ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ . . . នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ តីណិ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ ទ្វេ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

[៤៦៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ . . . អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ វិប្ប-យុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

សំសដ្ឋវារោ ។

សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវារសទិសោ ។

ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៤៦៥] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៤៦៦] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ សំសដ្ឋវារៈ ។

សម្បយុត្តវារៈ ប្រាកដស្មើដោយសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារោ

[៤៦៧] សោភេ្វា ធម្មោ សោភេ្វស្ស ធម្មស្ស ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សោភ្វា ហោតូ សម្បយុត្ត-កានំ ខន្ធាណំ ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៦៨] សោភេ្វា ធម្មោ នេវសោភ្វានាសោភេ្វស្ស ធម្មស្ស ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សោភ្វា ហោតូ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៦៩] សោភេ្វា ធម្មោ សោភេ្វស្ស ច នេវ-សោភ្វានាសោភេ្វស្ស ច ធម្មស្ស ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សោភ្វា ហោតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧០] អសោភេ្វា ធម្មោ អសោភេ្វស្ស ធម្មស្ស . . . តីណិ ។ នេវសោភ្វានាសោភេ្វា ធម្មោ នេវសោភ្វា-នាសោភេ្វស្ស ធម្មស្ស ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវសោភ្វានាសោភ្វា ហោតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ

បញ្ហាវារៈ

[៤៦៧] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៦៨] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៦៩] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៧០] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . បានដល់វារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង

ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៤៧១] សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ សេក្ខំ ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន សេក្ខចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ សេក្ខា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧២] អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរហា អសេក្ខំ ផលំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អសេក្ខចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អសេក្ខា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៤៧១] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្ត ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៧២] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរហន្ត រមែងពិចារណា នូវផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដឹង នូវចិត្តរបស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្តដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៤៧៣] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ . . . ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានន្តិ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ សោតំ . . . វត្ថុំ . . . នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ ទោមនស្សំ . . . ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ . . . ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ . . . ចេតោបរិយញ្ញាណេន នេវសេក្ខានាសេក្ខចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ

សេក្ខត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៤៧៣] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គលឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ហើយពិចារណា នូវបុញ្ញកម្មនោះ នូវបុញ្ញកម្មទាំងឡាយ ដែលខ្លួនសន្សំទុកល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ...បុគ្គល ចេញអំពីឈាន ហើយពិចារណា នូវឈាន ពួកព្រះអរិយៈពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន (ព្រោះថា) ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារ-ណា នូវគោត្រភូ និងវោទានៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈពិចារណា នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណានូវកិ-លេសទាំងឡាយ ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ដឹង នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលពុះពោរ ក្នុងកាលមុន ពួកជន រមែងឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធហើយ នូវសេចក្តីរីករាយនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង នូវសោតៈ . . . នូវវត្ថុ . . . ឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ត្រេកអរ រីករាយ ទោមនស្ស . . . នូវរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ . . . នូវសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ . . . ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្ត ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ

អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនស្ស អា-កិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស អារម្ម-ណប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស នេវសេក្ខានា-សេក្ខា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញា-ណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុ-បគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧៤] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ និព្វានំ មគ្គស្ស សេក្ខស្ស ផលស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧៥] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ និព្វានំ អសេក្ខស្ស ផលស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧៦] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ សេក្ខា-ធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាកាសានញ្ចាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ អាកិញ្ចញ្ញាយ-តនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិ-វិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុ-បគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៧៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ និងផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៧៥] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៧៦] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៤៧៧] សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ សេក្ខំ ផលំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។ សហជាតាធិបតិ សេក្ខាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧៨] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ សេក្ខាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧៩] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អសេក្ខាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧៧] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកអរិយបុគ្គល ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៤៧៨] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៤៧៩] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៤៨០] អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរហា អសេក្ខំ ផលំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ ។ សហជាតាធិបតិ អសេក្ខាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៨១] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អសេក្ខាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៨២] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស . . . អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ គរុំ កត្វា

[៤៨០] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះអរហន្ត ធ្វើ នូវផល ដែលជារបស់អសេក្ខ-បុគ្គល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំង-ឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៤៨១] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៤៨២] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហ-ជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គលឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ធ្វើ នូវបុញ្ញកម្មនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារ-ណា ធ្វើ នូវបុញ្ញកម្មទាំងឡាយ ដែលសន្សំទុកល្អហើយ ក្នុងកាលមុន

បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អរិយា និព្វានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខុំ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ សោតំ . . . វត្ថុំ . . . នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ នេវសេក្ខានាសេក្ខាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៨៣] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ និព្វានំ មគ្គស្ស សេក្ខស្ស ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ចេញអំពីឈាន ធ្វើ នូវឈាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ពួកអរិយបុគ្គល ធ្វើ នូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ និងវោទានៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បុគ្គល ធ្វើ នូវចក្ខុ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវចក្ខុនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ ក៏កើតឡើង ធ្វើ នូវសោតៈ . . . នូវវត្ថុ . . . នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេក-អរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវអំពើនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ ក៏កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៤៨៣] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គនិងផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៤៨៤] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិ-បតិ និព្វានំ អសេក្ខស្ស ផលស្ស អធិបតិប្បច្ច-យេន បច្ចយោ ។

[៤៨៥] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា សេក្ខា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ សេក្ខានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ សេក្ខស្ស ផលស្ស សេក្ខំ ផលំ សេក្ខស្ស ផលស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៨៦] សេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ អសេក្ខស្ស ផលស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៨៧] សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខំ ផលំ វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៨៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៤៨៥] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលមុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៤៨៦] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៤៨៧] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៤៨៨] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អសេក្ខា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អសេក្ខានំ ខន្ធានំ អសេក្ខំ ផលំ អសេក្ខស្ស ផលស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៨៩] អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខំ ផលំ វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៩០] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាវជ្ជនា នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៨៨] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលមុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលក្រោយៗ ផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃផល ដែលជារបស់អសេក្ខ-បុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៤៨៩] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៤៩០] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលមុន ៗ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលក្រោយ ៗ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ អាវជ្ជនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៤៩១] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អនុលោមំ សេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ សេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៩២] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ អសេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ អសេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៩៣] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ អដ្ឋ បញ្ហា ។

[៤៩៤] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចវារេ សហជាតសទិសំ នវ បញ្ហា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេ បដិច្ចវារេ អញ្ញមញ្ញសទិសំ តីណិ ។

[៤៩១] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទាន: (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គល កាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៤៩២] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គល កាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៤៩៣] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ គឺ បញ្ហា ៨ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៤៩៤] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ បញ្ហា ៩ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈ ។ បញ្ហា ៣ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ។

និស្សយប្បច្ចយេ កុសលត្តិកេ និស្សយប្បច្ចយ-សទិសំ តេរស បញ្ហា ។

[៤៩៥] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទុតិយោ មគ្គោ តតិយស្ស មគ្គស្ស ឧប-និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តតិយោ មគ្គោ ច-តុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ សេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ច-យេន បច្ចយោ ។

[៤៩៦] សេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មគ្គោ អសេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៩៧] សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូ-បនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។

បញ្ហា ១៣ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៤៩៥] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ២ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មគ្គទី ២ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៣ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មគ្គទី ៣ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៤៩៦] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៤៩៧] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។

បកតូបនិស្សយោ អរិយា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ អនុប្បន្នំ សមាបត្តឹ ឧប្បាទេន្តិ ឧប្បន្នំ សមាបជ្ជន្តិ សង្ខារេ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សន្តិ មគ្គោ អរិយានំ អត្ថប្បដិសម្ភិទាយ ធម្មប្បដិសម្ភិទាយ និរុត្តិប្បដិសម្ភិទាយ បដិភាណប្បដិសម្ភិទាយ ឋានាឋានកោសល្លស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា ផលសមាបត្តិ កាយិកស្ស សុខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៩៨] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បុរិមា បុរិមា អសេក្ខា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ . . . អសេក្ខំ ផលំ អសេក្ខស្ស ផលស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៩៩] អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស . . . អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អសេក្ខា ផលសមាបត្តិ កាយិកស្ស សុខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ ពួកអរិយបុគ្គល អាស្រ័យនូវមគ្គ ញុាំងសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង រមែងចូលកាន់សមាបត្តិ ដែលកើតឡើងហើយ ឃើញច្បាស់ នូវសង្ខារទាំងឡាយ ថាមិនទៀង . . . មគ្គ របស់ពួកអរិយបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃអត្ថប្បដិសម្ភិទា ធម្មប្បដិសម្ភិទា និរុត្តិប្បដិសម្ភិទា បដិភាណប្បដិសម្ភិទា និងឋានាឋានកោសល្ល: ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៤៩៨] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មុន ៗ (ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ) ក្រោយ ៗ . . . ផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៤៩៩] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . គឺ អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

២២៣

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៨០០] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ . . . ឧបោសថកម្មំ . . . ឈានំ . . . វិបស្សនំ . . . អភិញ្ញំ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ . . . នេវសេក្ខានាសេក្ខំ សីលំ . . . បញ្ញំ រាគំ មោហំ កាយិកំ សុខំ ឧតុំ ភោជនំ . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ ចាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ នេវសេក្ខានាសេក្ខា សទ្ធា . . . បញ្ញា រាគោ បត្ថនា កាយិកំ សុខំ . . . សេនាសនំ នេវសេក្ខានាសេក្ខាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស ឈានស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ

សេក្ខត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៩០០] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ អារម្មណូ-បនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ បកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវសំឡេង ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ហើយឲ្យទាន សីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . នូវឈាន . . . នូវវិបស្សនា . . . នូវអភិញ្ញា . . . ញុំាងសមាបត្តិឲ្យកើត ដំឡើងមានះ នូវទិដ្ឋិ . . . នូវសីល ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . នូវបញ្ញា នូវរាគៈ នូវមោហៈ នូវកាយិកសុខ នូវរដូវ នូវភោជន . . . បុគ្គល អាស្រ័យនូវសេនាសនៈ ទើបឲ្យទាន សីល . . . ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើត សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . បញ្ញា រាគៈ បត្ថនា កាយិកសុខ . . . សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នៃបញ្ញា នៃរាគៈ នៃបត្ថនា នៃកាយិកសុខ នៃកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម របស់បឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃបឋមជ្ឈាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម របស់នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ

នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បឋមំ ឈានំ ទុតិ-យស្ស ឈានស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤០១] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូ-បនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បឋមស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤០២] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូ-បនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ កាយិកំ សុខំ . . . កាយិកំ ទុក្ខំ ឧតុ ភោជនំ . . . សេនាសនំ អសេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤០៣] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខា-នាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ

(ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ បឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃទុតិយជ្ឈាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៥០១] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បរិកម្ម របស់មគ្គទី ១ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ១ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម របស់មគ្គទី ៤ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៥០២] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ កាយិកសុខ . . . កាយិកទុក្ខ រដូវ ភោជន . . . សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៥០៣] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ

អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ . . . សោតំ . . . វត្ថុំ . . . អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ . . . ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ . . . រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥០៤] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ សេក្ខានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥០៥] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ អសេក្ខានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

គឺ អារម្មណបុរេជាត វត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់នូវចក្ខុ ដោយសេចក្តីថា មិនទៀង . . . ហើយ ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវចក្ខុនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស . . . បុគ្គលឃើញច្បាស់ នូវសោតៈ . . . នូវវត្ថុ . . . ដោយសេចក្តីថា មិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា . . . ទោមនស្ស កើតឡើង នូវរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ . . . នូវសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ . . . រូបាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៥០៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់វត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៥០៥] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់វត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៤០៦] សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា សេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤០៧] អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខ-ស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆា-ជាតា អសេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស . . . ។

[៤០៨] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវ-សេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស ។

[៤០៩] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវ-សេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា

[៥០៦] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆា-ជាតប្បច្ច័យ ។

[៥០៧] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ... ។

[៥០៨] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆា-ជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ។

[៥០៩] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយមុនៗ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល

បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥១០] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥១១] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា សេក្ខា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា សេក្ខា ចេតនា វិបាកានំ សេក្ខានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥១២] សេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាខណិកា សេក្ខា ចេតនា អសេក្ខានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយក្រោយ ៗ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទាន: ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[៥១០] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ វោទាន: ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[៥១១] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ សហជាត និងនានាខណិក: ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិក: គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃវិបាកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៥១២] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិក: គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៤១៣] សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា សេក្ខា ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤១៤] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤១៥] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤១៦] អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខា ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥១៣] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយកម្ម-ប្បច្ច័យ ។

[៥១៤] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៥១៥] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៥១៦] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៤១៧] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤១៨] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ នានាខណិកា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ចេតនា វិបាកានំ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤១៩] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ សេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ។ សេក្ខមូលកេ តីណិ ។

[៥១៧] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៥១៨] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល មិនមែនជា របស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាវិបាកផង នៃកដត្តារូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៥១៩] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ វិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ៣ ។ ក្នុងសេក្ខមូលកៈ មានវារៈ៣ ។

[៤២០] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ... ។ អសេក្ខមូលកេ តីណិ ។

[៤២១] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤២២] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤២៣] សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា សេក្ខា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥២០] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ . . . ។ ក្នុងអសេក្ខមូលកៈ មានវារៈ ៣ ។

[៥២១] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ វិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៥២២] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៥២៣] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

បច្ឆាជាតា សេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤២៤] អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ សេក្ខសទិសំ ។

[៤២៥] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា កដត្តារូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៥២៨] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺសហជាត និងបច្ឆាជាត ប្រាកដស្មើដោយសេក្ខធម៌ ។

[៥២៩] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ សហជាត បុរេ-ជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

បច្ឆាជាតា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤២៦] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ សេក្ខានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤២៧] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អសេក្ខានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤២៨] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ។

[៤២៩] សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា សេក្ខា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៥២៦] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៥២៧] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្ប-យុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៥២៨] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ។

[៥២៩] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

បច្ឆាជាតា សេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៣០] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

[៤៣១] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ សេក្ខសទិសំ ។

[៤៣២] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៥៣០] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២...។

[៥៣១] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៣ ប្រាកដស្មើដោយធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។

[៥៣២] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ សហជាត បុរេ-ជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២...ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។បេ។

ឯកំ មហាភូតំ . . . ពាហិរំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញ-សត្តានំ . . . ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ . . . សោតំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ . . . ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ . . . រូបាយតនំ ចក្ខុ-វិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ចក្ខា-យតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញា-ណស្ស វត្ថុ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ច-យេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស កា-យស្ស រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៣៣] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេ-ក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ សេក្ខានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

នូវមហាភូត ១ . . . នូវពាហិរៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។ បុរេជាត គឺ បុគ្គលឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវចក្ខុនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស . . . បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវសោតៈ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . . នូវរូប ដោយចក្ខុ ដូចជាទិព្វ . . . នូវសំឡេង ដោយសោតធាតុ ដូចជាទិព្វ . . . រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡិង្ការាហារ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៥៣៣] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៥៣៤] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អសេក្ខានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥៣៥] សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ សេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

[៥៣៦] សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា សេក្ខា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា សេក្ខា ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា សេក្ខា ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៩៣៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៩៣៥] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។

[៩៣៦] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហ-ជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី មហាភូតទាំង-ឡាយក្តី ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី កពឡិង្ការា-ហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៤៣៧] អសេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទ្វេ បញ្ហា កាតព្វា សេក្ខសទិសា ។

[៤៣៨] ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ បញ្ច អធិបតិយា នវ អនន្តរេ អដ្ឋ សមនន្តរេ អដ្ឋ សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ អដ្ឋ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ អដ្ឋ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា អដ្ឋ វិគតេ អដ្ឋ អវិគតេ តេរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[៥៣៧] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បញ្ហា ២ យ៉ាង បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យប្រាកដស្មើដោយធម៌ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។

[៥៣៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៤៣៩] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៤០] សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៤១] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៤២] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៤៣] អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សេក្ខត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៤៣៩] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៤៤០] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៤៤១] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

[៤៤២] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៤៤៣] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៤៤៤] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៤៥] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៤៦] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៤៧] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៤៨] សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា សេក្ខស្ស ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បុរេជាតំ ។

[៥៤៤] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

[៥៤៥] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

[៥៤៦] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៥៤៧] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៥៤៨] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល...បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៤៤៩] សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស . . . សហ-ជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

[៤៥០] អសេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បុរេជាតំ ។

[៤៥១] អសេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស . . . សហ-ជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

[៤៥២] នហេតុយា ចុទ្ទស នអារម្មណេ នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ ចុទ្ទស នសហជាតេ ទស នអញ្ញមញ្ញេ ទស ននិស្ស-យេ ទស នឧបនិស្សយេ តេរស នបុរេជាតេ ទ្វាទស នបច្ឆាជាតេ ចុទ្ទស នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ

សេក្ខត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៥៤៩] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

[៥៥០] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

[៥៥១] ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

[៥៥២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនអារម្មណ-ប្បច្ច័យ នអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ និងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងនឧបនិស្សយ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ

នមគ្គេ ចុទ្ទស នសម្បយុត្តេ ទស នវិប្បយុត្តេ អដ្ឋ នោអត្ថិយា អដ្ឋ នោនត្ថិយា ចុទ្ទស នោវិគតេ ចុទ្ទស នោអវិគតេ អដ្ឋ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៤៩៣] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្ត . . . នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ សត្ត នសមនន្តរេ សត្ត នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអា-ហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ សត្ត នសម្ប-យុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា សត្ត នោវិគតេ សត្ត ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៤៩៤] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ បញ្ច . . . អធិបតិយា នវ អនន្តរេ អដ្ឋ សមនន្តរេ អដ្ឋ សហ-ជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស

និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៩៩៣] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៩៩៤] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣

២៤១

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

ឧបនិស្សយេ អដ្ឋ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ អដ្ឋ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា អដ្ឋ វិគតេ អដ្ឋ អវិគតេ តេរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បញ្ហាវារោ និដ្ឋិតោ ។

សេក្ខត្តិកំ ឯកាទសមំ និដ្ឋិតំ ។

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បញ្ហាវារៈ ។

ចប់ សេក្ខត្តិកៈ ជាគម្រប់ ១១ ។

បរិត្តត្តិកេ

បដិច្ចវារោ

[៤៤៥] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា មហាភូតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

[៤៤៦] មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

បរិត្តត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៥៥៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យមហាភូត ២ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ កដត្តារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៥៥៦] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា . . . ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៥៥៧] អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា . . . ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៥៥៧] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន. . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៤៤៨] បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤៤៩] បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មោ . . . ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

[៥៥៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៥៥៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៤៦០] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា ។

[៤៦១] មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៤៦២] អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៤៦៣] បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ . . . អារម្មណប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៤៦៤] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . .

[៥៦០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៥៦១] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៥៦២] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៥៦៣] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង នូវវត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៥៦៤] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ខន្ធ ២ . . .

ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ។

[៤៦៥] មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា . . . អធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៤៦៦] អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណោ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា . . . អធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។

[៩៦៥] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៩៦៦] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមានមិនបាន . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមណាមិនបានក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៤៦៧] បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤៦៨] បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤៦៩] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា សព្វេបិ មហាភូតា កាតព្វា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា តិស្សោ បញ្ហា កាតព្វា ។ អាសេវនប្បច្ចយា តិស្សោ បញ្ហា កាតព្វា ។ កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា តេរស បញ្ហា ។ អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

[៥៦៧] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង នូវមហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៥៦៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង នូវមហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៥៦៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យដូចជាមហាភូតទាំងអស់ ។ ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើបញ្ហាទាំង ៣ ។ ព្រោះអាសេវនប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើបញ្ហាទាំង ៣ ។ ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ និងវិបាកប្បច្ច័យ បណ្ឌិត (គប្បីធ្វើ)បញ្ហាទាំង ១៣ ។ ព្រោះអាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៤៧០] ហេតុយា តេរស អារម្មណោ បញ្ច អធិបតិយា នវ អនន្តរេ បញ្ច សមនន្តរេ បញ្ច សហជាតេ តេរស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ បញ្ច បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ តេរស វិបាកេ តេរស អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ តេរស សម្បយុត្តេ បញ្ច វិប្បយុត្តេ តេរស អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា បញ្ច វិគតេ បញ្ច អវិគតេ តេរស ។

អនុលោមំ ។

[៤៧១] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . .

[៥៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៥៧១] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាអហេតុកៈ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ ពាហិរៈ . . . អាស្រ័យមហាភូត ១ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . .

អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច វិចិកិច្ឆា-សហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆា-សហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[៤៧២] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា បរិត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តស-មុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ ឯកំ មហាភូតំ . . . ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ . . . ។

[៤៧៣] មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

[៤៧៤] អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នអារម្មណប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យមហា-ភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកប ដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៥៧២] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែល មានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ កដត្តា-រូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងខណៈនៃ បដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ នូវមហាភូត ១ . . . ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . មហាភូត ១ របស់ ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

[៥៧៣] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែល ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តស-មុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៥៧៤] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែល មានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋាន-រូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមណមិនបាន ។

[៤៧៥] បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិ-
ត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា អប្បមាណេ
ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤៧៦] បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ
ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិ-
សន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច
បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

[៤៧៧] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្ប-
ជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ
បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ . . . ។ សន្ខិត្តំ ។
អសញ្ញសត្តានំ ។ បេ ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គ-
តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខ-
ណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ
បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

[៥៧៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៥៧៦] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង នូវមហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៥៧៧] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ នូវមហាភូត ១ . . . ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ បេ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង

នអធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា មហាភូតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

[៤៧៨] មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច មហគ្គតាធិបតិ វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា វិបាកេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអធិបតិប្បច្ចយា វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៤៧៩] អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច អប្បមាណាធិបតិ ។

ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កដត្តារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។

[៥៧៨] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ មហគ្គតាធិបតិ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៥៧៩] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អប្បមាណាធិបតិ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

[៥៨០] បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា វិបាកេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

[៥៨១] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញ-ប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា ។

[៥៨០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ជាវិបាកផង មហាភូតទាំងឡាយផង កដត្តា-រូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង នូវមហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៥៨១] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញ-មញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

២៤៣

បរិត្តត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[៤៨២] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ឋេបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បរិត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ។ បេ ។ សព្វេ មហាភូតា វិត្ថារេតព្វា ។ បរិត្ត-មូលកេ តិស្សោ បញ្ហា ។

[៤៨៣] មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ឋេបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ។ បេ ។ ឋេបុរេជាតប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា . . . ឋេបុរេ-ជាតប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៥៨២] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងអរូបភព នូវខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ។ បេ ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើមហាភូតទាំងអស់ឲ្យពិស្តារ ។ បញ្ហា ៣ ក្នុងបរិត្តមូលកៈ (ក៏បណ្ឌិត គប្បីធ្វើឲ្យពិស្តារចុះ) ។

[៥៨៣] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ នូវខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងអរូបភព . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ។ បេ ។ ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តា-រូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៤៨៤] អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ . . . នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នបុរេជាតប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤៨៥] បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នបុរេជាតប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤៨៦] បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នបុរេជាតប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ . . . នបុរេជាតប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។

[៥៨៤] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ក្នុងអរូប . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះនបុរេ-ជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

[៥៨៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង . . . ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៥៨៦] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះនបុរេជាត-ប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង នូវមហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អា-ស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នបុរេជាតប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

[៤៨៧] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ . . . ។

[៤៨៨] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា . . . នអាសេវនប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា មហាភូតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៥៨៧] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូត ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

[៥៨៨] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កដត្តារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។

[៤៨៩] មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា . . . នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ។

[៤៩០] អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា . . . នអាសេវនប្បច្ចយា

[៥៨៩] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៥៩០] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាវិបាក ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ

វិបាកំ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

[៤៩១] បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤៩២] បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាវិបាក ។

[៥៩១] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៥៩២] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង

នអាសេវនប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

[៤៩៣] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា បរិត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច បរិត្តា ចេតនា ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុស-មុដ្ឋានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ។

[៤៩៤] មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ . . . នកម្មប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច មហគ្គតា ចេតនា ។

[៤៩៥] អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ . . . នកម្មប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច អប្បមាណា ចេតនា ។

[៤៩៦] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នវិបាកប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . .

ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៥៩៣] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន មហាភូត ១ . . . ។

[៥៩៤] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ។

[៥៩៥] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

[៥៩៦] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នូវខន្ធ ២ . . .

២៤៩

ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ពាហិរំ . . . អាហារំ . . . ឧតុ . . . អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ . . . ។

[៤៩៧] មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ . . . នវិបាកប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ . . . នវិបាកប្ប-ច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នវិបាកប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៤៩៨] អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា អប្បមា-ណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា

មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ពាហិរៈ . . . អាហារ . . . ឧតុ . . . មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

[៥៩៧] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចថ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចថ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៥៩៨] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែល មានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចថ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចថ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន

ឧប្បជ្ជន្តិ នវិបាកប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

[៥៩៩] បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៦០០] បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៦០១] បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាហារប្បច្ចយា ពាហិរំ . . . ឧតុ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។ វិត្ថារេតព្វំ ។ នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ពាហិរំ . . . អាហារំ . . . ឧតុ . . . អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បដិច្ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ពាហិរំ . . . ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ។ បេ ។ សព្វេ មហាភូតា កាតព្វា ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ ... ។

[៥៩៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៦០០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៦០១] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរៈ ... ឧតុ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។ ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ពាហិរៈ ... អាហារៈ ... ឧតុ ... រូបជីវិតិន្ទ្រិយ អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ខន្ធ ១ ដែលប្រទាំដោយបញ្ចវិញ្ញាណ ... ពាហិរៈ ... ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ បេ ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើនូវមហាភូតទាំងអស់ ។

នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វេ មហគ្គតា កាតព្វា ។ នសម្បយុត្តប្បច្ចយា . . . ។

[៦០២] . . . នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ពាហិរំ . . . អាហារំ . . . ឧតុ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ។

[៦០៣] អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ . . . នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

[៦០៤] នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា ទស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ទ្វាទស នបច្ឆាជាតេ តេរស នអាសេវនេ តេរស

ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាអហេតុកៈ . . . នូវខន្ធ ១ ក្នុងអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ នូវមហាភូតទាំងអស់ ។ ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ . . . ។

[៦០២] . . . ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងអរូប នូវខន្ធ ២ . . . ពាហិរៈ . . . អាហារៈ . . . ឧតុ . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។ ធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងអរូប . . . ។

[៦០៣] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ក្នុងអរូប . . . ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

[៦០៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣

នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៦០៥] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច . . . នអធិបតិយា ទស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ទ្វា-ទស នបច្ឆាជាតេ តេរស នអាសេវនេ តេរស នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៦០៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ . . . អនន្តរេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។

ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងន-អាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងន-វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោ-វិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៦០៥] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនបច្ឆា-ជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៦០៦] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្ប-ច្ច័យ . . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

វិគតេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតវារោបិ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

[៦០៧] បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខ,ន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា ឧបាទារូបំ វត្ថុំ បច្ចយា បរិត្តា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា មហគ្គតា ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា មហគ្គតា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អប្បមាណា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា

ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

[៦០៧] *ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នឹងខន្ធ ២ . . . វត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ឧបាទារូប ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូត ១ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ*

វត្ថុំ បច្ចយា អប្បមាណា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា មហគ្គតា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្ត-សមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា ។

[៦០៨] មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេ-តុប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្ប-ច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ។

[៦០៩] អប្បមាណំ ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណោ តីណិ ។

គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូតទាំងឡាយ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦០៨] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នឹងខន្ធ ២ . . . នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦០៩] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអប្បមាណធម៌ មានវារៈ (នៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

២៦៥

បរិត្តត្តិកេ បច្ចយវារោ

[៦១០] បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណោ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ។ បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្ត-សមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៦១១] បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ បដិសន្ធិក្ខណេ តីណិបិ កាតព្វា ។

[៦១០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង នឹងមហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង នឹងវត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៦១១] ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់វារៈ នៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ សូម្បីវារៈ (នៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ក៏បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ។

[៦១២] បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា . . . វត្ថុំ បច្ចយា បរិត្តា ខន្ធា ។ អវសេសា ឆ បញ្ហា ហេតុប្បច្ចយសទិសា សត្ត កាតព្វា ។ អធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្ថិ សត្តរស បញ្ហា បរិបុណ្ណា ។ អនន្តរប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតប្បច្ចយា ។

[៦១៣] ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ នវ និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ សត្ត បុរេជាតេ សត្ត អាសេវនេ សត្ត កម្មេ សត្តរស វិបាកេ សត្តរស អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្តរស

[៦១២] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នឹងខន្ធ ២ . . . ខន្ធទាំង-ឡាយ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ . . . ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ បញ្ហា ៦ យ៉ាង ដ៏សេស ប្រាកដស្មើដោយហេតុប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យទៅជាបញ្ហា ៧ យ៉ាង ។ បដិសន្ធិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មិនមានទេ បញ្ហា ១៧ យ៉ាង មានគ្រប់គ្រាន់ហើយ ។ ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៦១៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧

សម្បយុត្តេ សត្ត វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្ត-រស នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[៦១៤] បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ . . . ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញា-ណំ កាយាយតនំ . . . វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា បរិត្តា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ច-សហគតោ មោហោ ។

[៦១៥] បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា បដិច្ចវារសទិសំ បញ្ច ។

ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគ-តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៦១៤] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាអហេតុកៈ នឹងខន្ធ ២ . . . វត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មហាភូត ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ នឹងកាយាយតនៈ . . . ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាអហេតុកៈ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលប្រទ្បំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រទ្បំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រទ្បំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រទ្បំដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។

[៦១៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ វារៈ ៥ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៦១៦] បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ . . . ចក្ខាយតនំ . . . កាយាយតនំ . . . វត្ថុំ បច្ចយា បរិត្តា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិ-បតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា មហគ្គតាធិបតិ វត្ថុំ បច្ចយា វិបាកា មហគ្គតា ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា មហគ្គតា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អប្ប-មាណាធិបតិ ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា . . . នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ច-យា វិបាកា មហគ្គតា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៦១៦] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នឹងខន្ធ ២ . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ចក្ខាយតនៈ . . . កាយាយតនៈ . . . ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អប្បមាណាធិបតិ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូតទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

បរិត្តត្តិកេ បច្ចយវារោ

[៦១៧] មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា មហគ្គតោ ធម្មោ . . . ឯអធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បច្ចយា មហគ្គតាធិបតិ វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ឯអធិបតិប្បច្ចយា វិបាកេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ឯអធិបតិប្បច្ចយា វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

[៦១៨] អប្បមាណំ ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ឯអធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បច្ចយា អប្បមាណាធិបតិ ។

បរិត្តត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

[៦១៧] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦១៨] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

[៦១៩] បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អប្បមាណាធិបតិ ។

[៦២០] បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា វិបាកេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា មហគ្គតោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា មហគ្គតាធិបតិ វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា . . . នអធិបតិប្បច្ចយា

[៦១៩] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង វត្ថុផង ។

[៦២០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាកផង មហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាកផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ

វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . វិបាកេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បច្ចយា ។

[៦២១] បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា បដិច្ចវារសទិសា ទ្វាទស បញ្ហា ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ ។ វិបាកោតិ និទ្ទិស្សិតព្វំ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិបាកោតិ ន កាតព្វំ ។ នកម្មប្បច្ចយា នវិបាកប្បច្ចយា បដិសន្ធិ វិបាកោបិ នត្ថិ ។ នអាហារប្បច្ចយា នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

[៦២២] នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា ទ្វាទស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ ទ្វាទស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត

គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាកផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាកផង មហាភូតទាំងឡាយផង ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦២១] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរ-ប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ឯបញ្ហា ១២ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាត-ប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ (ពាក្យនេះ) មានគ្រប់គ្រាន់ ។ ពាក្យថា វិបាក បណ្ឌិត គប្បីសម្តែង ។ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប បណ្ឌិត មិនគប្បីធ្វើថាដូចជាវិបាកទេ ។ ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ និងនវិបាកប្បច្ច័យ ឯបដិ-សន្ធិនិងវិបាកមិនមានទេ ។ ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

[៦២២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧

នវិបាកេ សត្តរស នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៦២៣] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច . . . នអធិបតិយា ទ្វាទស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ទ្វាទស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៦២៣] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៦២៤] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណោ ឯកំ . . . អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ វិគតេ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បច្ចយវារោ និដ្ឋិតោ ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ ។

សំសដ្ឋវារោ

[៦២៥] បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៦២៦] មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិ-ក្ខណេ . . . ។

[៦២៧] អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

[៦២៤] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បច្ចយវារៈ ។

និស្សយវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

[៦២៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រទ្បំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦២៦] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បំនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បំនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦២៧] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រទ្បំនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នឹងខន្ធ ២ . . . ។

[៦២៨] បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា អធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ អាសេវនប្បច្ចយា វិបាកោបិ បដិសន្ធិបិ នត្ថិ ។ កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

[៦២៩] ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[៦៣០] បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[៦២៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ ព្រោះអាសេវនប្បច្ច័យ វិបាកក្តី បដិសន្ធិក្តី ក៏មិនមាន ។ ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៦២៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៦៣០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាអហេតុកៈ នឹងខន្ធ ២ . . . មោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ប្រឡំនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។

[៦៣១] បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៦៣២] មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា មហគ្គតា អធិបតិ វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៦៣៣] អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា អប្បមាណា អធិបតិ ។

[៦៣៤] បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

[៦៣៥] មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា

[៦៣១] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រទ្បឹនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បឹនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦៣២] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បឹនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បឹនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បឹនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦៣៣] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រទ្បឹនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិ-បតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រទ្បឹនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

[៦៣៤] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រទ្បឹនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រទ្បឹនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងអរូប ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦៣៥] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បឹនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ

អរូបេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ ...។

[៦៣៦] អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ។

[៦៣៧] បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ ...។

[៦៣៨] មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា បដិសន្ធិក្ខណេ ...។

[៦៣៩] អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា ។

[៦៤០] បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា បរិត្តេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា បរិត្តា ចេតនា ។

គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បូនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងអរូប ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦៣៦] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រទ្បូនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បូនឹងខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ក្នុងអរូប ។

[៦៣៧] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រទ្បូនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បូនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦៣៨] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បូនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ (ខន្ធ ៣) ប្រទ្បូនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦៣៩] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រទ្បូនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ (ខន្ធ ៣) ប្រទ្បូនឹងខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាវិបាក ។

[៦៤០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រទ្បូនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រទ្បូនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ។

បរិត្តត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

[៦៤១] មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ធកម្មប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា មហគ្គតា ចេតនា ។

[៦៤២] អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ធកម្មប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា អប្បមាណា ចេតនា ។

[៦៤៣] បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ធវិបាកប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ។

[៦៤៤] មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ធវិបាកប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ។

[៦៤៥] អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ធវិបាកប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ។

បរិត្តត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

[៦៤១] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រឡាំនឹងមហគ្គតក្ខន្ធទាំងឡាយ ។

[៦៤២] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រឡាំនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

[៦៤៣] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡាំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ។

[៦៤៤] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡាំនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ។

[៦៤៥] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡាំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

[៦៤៦] បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ។

[៦៤៧] មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ។

[៦៤៨] អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ។

[៦៤៩] នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៦៥០] ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ . . . នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ

[៦៨៦] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រទ្បាំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងអរូប...។

[៦៨៧] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បាំនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងអរូប . . . ។

[៦៨៨] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រទ្បាំនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ក្នុងអរូប...។

[៦៨៩] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៦៩០] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ... ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ

នវិបាកេ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៦៨១] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ . . . អនន្តរេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវារសទិសោ ។

បញ្ហាវារោ

[៦៨២] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៦៨៣] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ បវត្តិ បដិសន្ធិ កាតព្វា ។

[៦៨៤] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

នវិបាកប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៦៥១] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សម្បយុត្តវារៈ ប្រាកដស្មើដោយសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

[៦៥២] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦៥៣] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់នវារៈ នៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ បវត្តិកាល និងបដិសន្ធិកាល បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។

[៦៥៤] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់វារៈ នៃបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

[៦៥៥] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា គោត្រភុំ បច្ចវេក្ខន្តិ វោទានំ បច្ចវេក្ខន្តិ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានន្តិ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ . . . បរិត្តេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ រូបាយតនំ ចក្ខុ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៥៦] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ . . . ចេតោបរិយញ្ញាណេន បរិត្តចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ បរិត្តា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៥៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គលឲ្យទាន រក្សាសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ហើយពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវពួកកុសលដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវគោត្រភូ ពិចារណា នូវវោទានៈ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលលះហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ដឹងនូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ថាមិនទៀង . . . ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង រូបាយតនៈ ចក្ខុ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៦៥៦] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឃើញនូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ . . . ដឹង នូវចិត្តរបស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀង ដោយចិត្តដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

បរិត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៦៤៧] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនស្ស អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវ-សញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ច-យោ ចេតោបរិយញ្ញាណេន មហគ្គតចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ មហគ្គតា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អា-រម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៤៨] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមំ ឈានំ បច្ច-វេក្ខតិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ ចក្ខុំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ សោតធាតុំ . . . ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណំ . . . បុព្វេនិវាសានុស្ស-តិញ្ញាណំ . . . យថាកម្មុបគញ្ញាណំ . . . អនាគតំ-សញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ មហគ្គតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ។

[៦៥៧] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ អាកាសានញ្ចាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ បុគ្គល ដឹងនូវចិត្តរបស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយមហគ្គតចិត្ត ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៦៥៨] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចថោករ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ពិចារណា នូវបឋមជ្ឈាន ពិចារណា នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ពិចារណា នូវទិព្វចក្ខុ នូវទិព្វសោតធាតុ . . . ពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោ-បរិយញ្ញាណ . . . បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ . . . យថាកម្មុបគញ្ញាណ . . . ពិចារណា នូវអនាគតំសញ្ញាណ ឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ថាមិនទៀង . . . ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ កើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង ។

[៦៥៩] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ និព្វានំ មគ្គស្ស ផលស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦០] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦១] អប្បមាណោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា ចេតោបរិយញ្ញាណេន អប្បមាណចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ អប្បមាណា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦២] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ

[៦៥៩] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៦៦០] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន (ព្រោះថា) ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រភូ និងវោទានៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៦៦១] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ដឹងនូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀង ដោយចិត្ត ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៦៦២] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន រក្សាសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ធ្វើបុញ្ញកម្មនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា

បុព្វេ សុចិណ្ណានិ តរំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ សេក្ខា គោត្រភុំ តរំ កត្វា . . . វោទានំ តរំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ . . . បរិត្តេ ខន្ធេ តរំ កត្វា អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ តរំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ បរិត្តាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦៣] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មហគ្គតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦៤] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ បឋមំ ឈានំ តរំ កត្វា . . . នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ . . . ទិព្វំ ចក្ខុំ . . .

ធ្វើបុញ្ញកម្មទាំងឡាយ ដែលសន្សំទុកល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ពួកសេក្ខបុគ្គល ធ្វើនូវគោត្រភូឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) . . . ធ្វើនូវវោទានៈឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) ហើយពិចារណា ធ្វើនូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . ធ្វើនូវពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើនូវវត្ថុនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៦៦៣] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៦៦៤] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើនូវបឋមជ្ឈានឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) . . . នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ . . . ទិព្វចក្ខុ . . .

អនាគតំសញ្ញាណំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ មហគ្គតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ មហគ្គតាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិប្បច្-យេន បច្ចយោ ។

[៦៦៥] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហ-គ្គតស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មហគ្គតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦៦] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ និព្វានំ មគ្គស្ស ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតា-ធិបតិ អប្បមាណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦៧] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ

ធ្វើនូវអនាគតំសញ្ញាណ ឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) ហើយពិចារណា ធ្វើនូវពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ឲ្យធ្ងន់ ក្នុងចិត្ត ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើនូវវត្ថុនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៦៦៥] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចថ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ដោយអធិបតិ-ប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៦៦៦] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គនិងផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៦៦៧] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចថ្មារ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ

សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋ-
ហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ គរុំ កត្វា . . .
និព្វានំ គរុំ កត្វា . . . និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទា-
នស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតាធិ-
បតិ អប្បមាណាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិ-
បតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦៨] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច
អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន
បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អប្បមាណាធិបតិ
សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ
អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦៩] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អន-
ន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា បរិត្តា ខន្ធា
បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ
អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អា-
វជ្ជនា បរិត្តានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយ: ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើនូវមគ្គឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) ហើយពិចារណា ធ្វើនូវផលឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) . . . ធ្វើនូវព្រះនិព្វានឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) . . . ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ និងវោទាន: ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យនៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៦៦៨] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៦៦៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទាន: អាវជ្ជនា ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៦៧០] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អ-
នន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តំ ចុតិចិត្តំ មហគ្គតស្ស
ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តា
ខន្ធា មហគ្គតស្ស វុដ្ឋានស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស
អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិ-
កម្មំ . . . នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ . . .
ទិព្វស្ស ចក្ខុស្ស បរិកម្មំ . . . អនាគតំសញ្ញាណស្ស
បរិកម្មំ អនាគតំសញ្ញាណស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

[៦៧១] បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស
អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ
មគ្គស្ស អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។

[៦៧២] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស
អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មហគ្គតា
ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ អនន្ត-
រប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៧០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលដល់នូវសភាពធំ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ បរិកម្មបឋមជ្ឈាន . . . បរិកម្មនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ . . . បរិកម្មទិព្វចក្ខុ . . . បរិកម្មអនាគតំសញ្ញាណ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៦៧១] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៦៧២] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

២៨៧

[៦៧៣] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតំ ចុតិចិត្តំ បរិត្តស្ស ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតំ ភវង្គំ អាវជ្ជនាយ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតា ខន្ធា បរិត្តស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៧៤] មហគ្គតោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៧៥] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អប្បមាណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ . . . អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ ផលស្ស ផលំ ផលស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៧៦] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ផលំ បរិត្តស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៧៣] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ភវង្គៈ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយអនន្តរបច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

[៦៧៤] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល មានប្រមាណមិនបាន ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយ-តនៈ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ របស់បុគ្គលកាលចេញអំពីនិរោធ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

[៦៧៥] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ ក្រោយ ៗ . . . ដោយអនន្ត-របច្ច័យ មគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃផល ផល ជាបច្ច័យ នៃផល ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

[៦៧៦] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ផល ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

[៦៧៧] អប្បមាណោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ផលំ មហគ្គ-តស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សមនន្តរប្បច្ចយំ អនន្តរប្បច្ចយសទិសំ ។

[៦៧៨] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស សហ-ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ សហជា-តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញ-សត្តានំ . . . ។

[៦៧៩] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស . . . បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ សហជា-តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨០] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស . . . មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៦៧៧] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ផល ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ សមនន្តរប្បច្ច័យ ដូចគ្នានឹងអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។

[៦៧៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង់ ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង់ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ពួកខន្ធ (ជាបច្ច័យ) នៃវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ មហាភូត ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។

[៦៧៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៨០] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦៨១] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . មហគ្គតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា កដត្តារូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨២] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស . . . មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៦៨៣] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស . . . អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨៤] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . អប្បមាណា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨៥] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស. . . អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨១] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៨២] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦៨៣] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

[៦៨៤] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

[៦៨៥] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

[៦៨៦] បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . អប្បមាណា ខន្ធា ច មហា-ភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨៧] បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្ត-សមុដ្ឋានានំ រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច កដត្តារូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨៨] បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា មហគ្គ-តស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិ-សន្ធិក្ខណេ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨៩] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អញ្ញ-មញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ . . . អសញ្ញសត្តានំ . . . ។

[៦៨៦] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

[៦៨៧] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៨៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៨៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ មហាភូត ១ . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . .។

បរិត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៦៩០] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៩១] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស . . . មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ...។

[៦៩២] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា វត្ថុស្ស អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៩៣] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស . . . បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ វត្ថុស្ស ច អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៩៤] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស . . . អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

[៦៩៥] បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ

[៦៩០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចថ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៩១] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៦៩២] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចថ្មារ . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៩៣] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចថ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង វត្ថុផង ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៩៤] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។

[៦៩៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចថ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ

បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៩៦] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ ។ បេ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ . . . ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ បរិត្តានំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៩៧] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស . . . វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៩៨] បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស . . . វត្ថុ អប្បមាណានំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៩៦] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ពួកខន្ធ (ជាបច្ច័យ) នៃវត្ថុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ មហាភូត ១ ។ បេ ។ មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៦៩៧] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៩៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

បរិត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៦៩៩] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស . . . មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៧០០] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . មហគ្គតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា កដត្តារូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧០១] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស . . . មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៧០២] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស . . . អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧០៣] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . អប្បមាណា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បរិត្តត្តិក: បញ្ហាវារ:

[៦៩៩] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៧០០] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៧០១] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៧០២] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧០៣] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧០៤] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស . . . អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧០៥] បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . អប្បមាណា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧០៦] បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស . . . អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

[៧០៧] បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច កដត្តារូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧០៤] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧០៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧០៦] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។

[៧០៧] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៧០៨] បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា មហគ្គ-តស្ស ធម្មស្ស . . . មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិ-សន្ធិក្ខណេ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

[៧០៩] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ឧប-និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូប-និស្សយោ បរិត្តំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ សមាទិយតិ ឧបោសថកម្មំ ករោតិ វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ បរិត្តំ សីលំ . . . បញ្ញំ រាគំ បត្ថនំ កាយិកំ សុខំ . . . សេនា-សនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ . . . ឧបោស-ថកម្មំ . . . វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ បរិត្តា សទ្ធា . . . បញ្ញា រាគោ បត្ថនា កា-យិកំ សុខំ . . . សេនាសនំ បរិត្តាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ កាយិកស្ស សុខស្ស

[៧០៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយនិស្សយ-ប្បច្ច័យ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ២ . . . ។

[៧០៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូ-បនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ហើយឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ញ៉ាំងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង ដំឡើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . នូវបញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ . . . អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . ញ៉ាំងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . បញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ . . . សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នៃបញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ

កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលាកុសលំ កម្មំ វិបាកស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចាណាតិចាតោ ចាណាតិចាតស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ កាតព្វំ ។ មាតុឃាតិកម្មំ មាតុឃាតិកម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ កាតព្វំ កុសលត្តិកសទិសំ ។

[៧១០] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស . . . អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បរិត្តំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ អភិញ្ញំ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បរិត្តំ សីលំ . . . បញ្ញំ . . . រាគំ . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ អភិញ្ញំ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បរិត្តា សទ្ធា . . . សេនាសនំ មហគ្គតាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិកម្មំ . . . នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទិព្វស្ស ចក្ខុស្ស បរិកម្មំ អនាគតំសញ្ញាណស្ស . . . ។

និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ កុសលាកុសលកម្ម ជាបច្ច័យ នៃវិបាក ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បាណាតិបាត ជាបច្ច័យ នៃបាណាតិបាត ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើជាចក្កៈចុះ ។ មាតុឃាតិកម្ម ជាបច្ច័យ នៃមាតុឃាតិកម្ម ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើជាចក្កៈ ឲ្យដូចគ្នានឹងកុសលត្តិកៈផងចុះ ។

[៧១០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ហើយញុំាងមហគ្គតជ្ឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុំាងអភិញ្ញា . . . ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . នូវបញ្ញា . . . នូវរាគៈ . . . អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយញុំាងមហគ្គតជ្ឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុំាងអភិញ្ញា . . . ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម នៃបឋមជ្ឈាន . . . បរិកម្ម នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម នៃទិព្វចក្ខុ (ជាបច្ច័យ) នៃអនាគតំសញ្ញាណ . . . ។

[៧១១] បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បរិត្តំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ មគ្គំ . . . ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បរិត្តំ សីលំ . . . បញ្ញំ រាគំ បត្ថនំ កាយិកំ សុខំ . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ មគ្គំ . . . ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បរិត្តា សទ្ធា . . . សេនាសនំ អប្បមាណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស មគ្គស្ស ចតុត្ថស្ស បរិកម្មំ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧១២] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មហគ្គតំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ អភិញ្ញំ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មហគ្គតំ សីលំ . . . បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ . . . អភិញ្ញំ . . .

[៧១១] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ហើយញុាំងអប្បមាណជ្ឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុាំងមគ្គ . . . ញុាំងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . នូវបញ្ញា រាគៈ សេចក្ដីប្រាថ្នា កាយិកសុខ . . . អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយញុាំងអប្បមាណជ្ឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុាំងមគ្គ . . . ញុាំងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន នៃបញ្ញា មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម នៃបឋមមគ្គ ជាបច្ច័យ នៃបឋមមគ្គ បរិកម្ម នៃចតុត្ថមគ្គ ជាបច្ច័យ នៃចតុត្ថមគ្គ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧១២] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ ហើយញុាំងមហគ្គតជ្ឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុាំងអភិញ្ញា . . . ញុាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយញុាំងមហគ្គតជ្ឈាន . . . ញុាំងអភិញ្ញា . . .

សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មហគ្គតា សទ្ធា . . . បញ្ញា មហគ្គតាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមំ ឈានំ ទុតិយស្ស ឈានស្ស អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧១៣] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មហគ្គតំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ សមាទិយតិ ឧបោសថកម្មំ ករោតិ វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ មាន់ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ មហគ្គតំ សីលំ . . . បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ . . . វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ ។ បេ ។ មហគ្គតា សទ្ធា . . . បញ្ញា បរិត្តាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧១៤] មហគ្គតោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស . . . អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មហគ្គតំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ មគ្គំ . . .

ញ៉ាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃទុតិយជ្ឈាន អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧១៣] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ ហើយឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ញ៉ាំងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង ដំឡើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសីល ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយឲ្យទាន . . . ញ៉ាំងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង ។ បេ ។ សទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នៃបញ្ញា កាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧១៤] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ ហើយញ៉ាំងឈាន ដែលមានប្រមាណមិនបាន ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងមគ្គ...

ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មហគ្គតំ សីលំ . . . បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ . . . មគ្គំ . . . ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មហគ្គតា សទ្ធា . . . បញ្ញា អប្បមាណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧១៥] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស . . . អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អប្បមាណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ មគ្គំ . . . ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណំ សីលំ . . . បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ . . . មគ្គំ . . . ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណា សទ្ធា . . . បញ្ញា អប្បមាណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស . . . តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ។

[៧១៦] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។

ញ៉ាំងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយញ៉ាំងឈាន ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ញ៉ាំងមគ្គ . . . ញ៉ាំងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន នៃបញ្ញា មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧១៥] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ហើយញ៉ាំងឈាន ដែលមានប្រមាណមិនបាន ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងមគ្គ . . . ញ៉ាំងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយញ៉ាំងឈាន ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . ញ៉ាំងមគ្គ . . . ញ៉ាំងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បឋមមគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃទុតិយមគ្គ . . . តតិយមគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃចតុត្ថមគ្គ ។

[៧១៦] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។

បកតូបនិស្សយោ អប្បមាណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ធានំ ទេតិ សីលំ . . . ឧបោសថកម្មំ . . . វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណំ សីលំ . . . បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ ធានំ ទេតិ . . . សីលំ . . . ឧបោសថកម្មំ . . . វិបស្សនំ . . . អប្បមាណា សទ្ធា . . . បញ្ញា បរិត្តាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិ-កស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ផលសមាបត្តិ កាយិកស្ស សុខស្ស ឧបនិស្សយ-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ សង្ខារេ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សន្តិ មគ្គោ អរិយានំ អត្ថប្បដិសម្ភិទាយ ធម្មប្បដិសម្ភិទាយ និរុត្តិប្បដិសម្ភិ-ទាយ បដិភាណប្បដិសម្ភិទាយ ឋានាឋានកោ-សល្លស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧១៧] អប្បមាណោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អប្បមាណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ . . . អភិញ្ញំ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណំ សីលំ . . . បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ . . . អភិញ្ញំ . . .

បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ហើយឲ្យទាន . . . នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . ញុំាងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយឲ្យទាន . . . នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . ញុំាងវិបស្សនា . . . សទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នៃបញ្ញា កាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ផលសមាបត្តិ ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ អាស្រ័យ នូវមគ្គ ហើយ ឃើញច្បាស់ នូវពួកសង្ខារ ថាមិនទៀង . . . មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃអត្ថប្បដិសម្ភិទា ធម្មប្បដិសម្ភិទា និរុត្តិប្បដិសម្ភិទា បដិភាណប្បដិសម្ភិទា និង ឋានាឋានកោសល្ល របស់ពួកព្រះអរិយៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧១៧] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ហើយញុំាងឈាន ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ញុំាងអភិញ្ញា . . . ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង បុគ្គល នូវសីល ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយ ញុំាងឈាន ដែលដល់នូវសភាពធំ . . . ញុំាងអភិញ្ញា . . .

សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណា សទ្ធា . . . បញ្ញា មហគ្គតាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ អនុប្បន្នំ សមាបត្តឹ ឧប្បាទេន្តិ ឧប្បន្នំ សមាបជ្ជន្តិ ។

[៧១៨] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ សោតំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខ្វាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ ។ បេ ។ វត្ថុ បរិត្តានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧១៩] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ . . . ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ . . . ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ញ៉ាំងសមាបត្តិឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្សយ-ប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ អាស្រ័យ នូវមគ្គ ហើយញ៉ាំងសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ចូលកាន់សមាបត្តិ ដែលកើតឡើងហើយ ។

[៧១៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ... ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ ចក្ខុនោះ ... ទោមនស្ស កើតឡើង នូវសោត ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ... ទោមនស្ស កើតឡើង រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយា-យតនៈ ។ បេ ។ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៧១៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ... នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ... ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៧៦០] បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ អប្បមាណានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦១] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា បរិត្តា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦២] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា មហគ្គតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦៣] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អប្បមាណា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦៤] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា បរិត្តា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ . . . អនុលោមំ

[៧២០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៧២១] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៧២២] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៧២៣] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៧២៤] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ មុនៗ (ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ) ក្រោយៗ ... អនុលោម

គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនប្បច្ច-យេន បច្ចយោ ។

[៧២៥] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិកម្មំ តស្សេវ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ តស្សេវ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទិព្វស្ស ចក្ខុស្ស បរិកម្មំ . . . អនាគតំសញ្ញាណស្ស បរិកម្មំ អនា-គតំសញ្ញាណស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧២៦] បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧២៧] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មហគ្គតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧២៨] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស កម្ម-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា បរិត្តា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ

(ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

[៧២៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ បរិកម្ម នៃបឋមជ្ឈានជាបច្ច័យ នៃបឋមជ្ឈាននោះវិញ ដោយអាសេវនបច្ច័យ បរិកម្ម នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈនោះវិញ ដោយអាសេវនបច្ច័យ បរិកម្ម នៃទិព្វចក្ខុ . . . បរិកម្ម នៃអនាគតំសញ្ញាណ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

[៧២៦] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

[៧២៧] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំមុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធក្រោយ ៗ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

[៧២៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយកម្មបច្ច័យ បានដល់ សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង

ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធា-នំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា បរិត្តា ចេតនា វិបាកានំ បរិត្តានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧២៩] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា មហគ្គតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ច-យោ ។ នានាខណិកា មហគ្គតា ចេតនា វិបាកានំ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៣០] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា មហគ្គតា ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ចេតនា កដត្តារូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា មហគ្គតា ចេតនា កដត្តារូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ចេតនា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាវិបាកផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៧២៩] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៧៣០] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៧៣១] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គ-
តស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា
នានាខណិកា ។ សហជាតា មហគ្គតា ចេតនា
សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ
កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា
ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ
កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា ម-
ហគ្គតា ចេតនា វិបាកានំ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ
កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៣២] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស
ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានា-
ខណិកា ។ សហជាតា អប្បមាណា ចេតនា
សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
នានាខណិកា អប្បមាណា ចេតនា វិបាកានំ អប្ប-
មាណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៣៣] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស
កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បមាណា ចេតនា ចិត្ត-
សមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៣១] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំជាវិបាកផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៧៣២] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាវិបាក ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៧៣៣] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៧៣៤] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បមាណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៣៥] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ បរិត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៣៦] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ តិស្សោ បញ្ហា បវត្តិ បដិសន្ធិយា កាតព្វា ។

[៧៣៧] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ បវត្តិមេវ ។

[៧៣៨] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ

[៧៣៤] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៧៣៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៧៣៦] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ បញ្ហាទាំង ៣ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ តាំងអំពីបវត្តិកាល ដល់បដិសន្ធិកាល ។

[៧៣៧] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយវិបាកប្បច្ច័យ (បានដល់វារៈ នៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ បវត្តិកាលតែម្យ៉ាង ។

[៧៣៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ

សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា បរិត្តា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្ត-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តា ខន្ធា កដត្តារូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាយាយតនំ កាយ-វិញ្ញាណស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ បរិត្តានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា បរិត្តា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៣៩] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ វត្ថុ មហគ្គ-តានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៤០] បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អប្បមា-ណានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកខន្ធ (ជាបច្ច័យ) នៃវត្ថុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយវិប្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយវិប្បយុត្តប្ប-ច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៧៣៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេ-ជាត ។ សហជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៧៤០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៧៤១] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា មហគ្គតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា មហគ្គតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៤២] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អប្បមាណា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អប្បមាណា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៤៣] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ បរិត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។

[៧៤១] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៧៤២] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៧៤៣] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មហាភូត ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . .

អសញ្ញសត្តានំ . . . ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ អនិច្ច-
តោ . . . វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ
រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ រូបាយតនំ
ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស
អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស
អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាយាយតនំ កាយវិញ្ញា-
ណស្ស វត្ថុ បរិត្តានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
បច្ឆាជាតា បរិត្តា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កា-
យស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ កពឡីការោ
អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

[៧៤៤] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស
អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។
សហជាតំ បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ
អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ទិព្វេន ចក្ខុនា
រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ . . . វត្ថុ
មហគ្គតានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . ។ បុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ជាមិនទៀង . . . ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធនូវវត្ថុនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ចក្ខាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្ប-ច្ច័យ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡីការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯរូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៧៤៤] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេ-ជាត ។ សហជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញនូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ. . . វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៧៤៥] បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អប្បមាណានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៤៦] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៧៤៧] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា មហគ្គតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា មហគ្គតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៤៨] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

[៧៤៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៧៤៦] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

[៧៤៧] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៧៤៨] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[៧៤៩] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ។

[៧៥០] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អប្បមាណា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អប្បមាណា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៥១] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៥២] បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា អប្បមាណា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា

[៧៨៩] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ។

[៧៩០] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៧៩១] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៧៩២] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត

អប្បមាណា ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អប្បមាណា ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៨៣] បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

[៧៨៤] បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា មហគ្គតា ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស ។ បច្ឆាជាតា មហគ្គតា ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី កពឡិង្ការាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៧៩៣] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២...។

[៧៩៤] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី កពឡីការាហារក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[៧៥៥] បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ច វត្ថុ ច . . . នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៥៦] ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា សត្ត អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ ឯកាទស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ នវ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ចត្តារិ កម្មេ សត្ត វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា នវ

[៧៥៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ២ ក្តី វត្ថុក្តី . . . ជាបច្ច័យ ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៧៥៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩

វិតតេ ន៩ អវិតតេ តេរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

[៧៥៧] បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៥៨] បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៥៩] បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦០] មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៧៥៧] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាត-ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាត-ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្រ្ទិយប្បច្ច័យ ។

[៧៥៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជា-តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេ-ជាតប្បច្ច័យ ។

[៧៥៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុ-រេជាតប្បច្ច័យ ។

[៧៦០] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជា-តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧៦១] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាត-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦២] មហគ្គតោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦៣] មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គ-តស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦៤] អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្ស-យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦៥] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជា-តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦៦] អប្បមាណោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្ស-យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦១] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៧៦២] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧៦៣] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៧៦៤] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧៦៥] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៧៦៦] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧៦៧] អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៦៨] បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

[៧៦៩] បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស... សហជាតំ បុរេជាតំ ។

[៧៧០] បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស . . . សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

[៧៧១] បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស... សហជាតំ បុរេជាតំ ។

[៧៧២] នហេតុយា បណ្ណរស នអារម្មណេ បណ្ណរស នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ បណ្ណរស នសហជាតេ ទ្វាទស នអញ្ញមញ្ញេ ទ្វាទស ននិស្សយេ ទ្វាទស

[៧៦៧] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

[៧៦៨] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

[៧៦៩] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន . . . បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

[៧៧០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ . . . បានដល់សហជាត ជាបច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

[៧៧១] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

[៧៧២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ និងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២

នឧបនិស្សយេ ចុទ្ទស នបុរេជាតេ ចុទ្ទស នបច្ឆាជាតេ បណ្ណរស នអាសេវនេ ។ សង្ខិត្តំ ។ នមគ្គេ បណ្ណរស នសម្បយុត្តេ ទ្វាទស នវិប្បយុត្តេ ទស នោអត្ថិយា ទស នោនត្ថិយា បណ្ណរស នោវិគតេ បណ្ណរស នោអវិគតេ ទស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៧៧៣] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្ត . . . នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ សត្ត នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ សត្ត នបុរេជាតេ ។ សង្ខិត្តំ ។ នមគ្គេ សត្ត នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា សត្ត នោវិគតេ សត្ត ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៧៧៣] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ និងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៧៧៤] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ សត្ត . . . អធិបតិយា សត្ត អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ ឯកាទស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ នវ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ចត្តារិ កម្មេ សត្ត ។ សង្ខិត្តំ ។ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា នវ វិគតេ នវ អវិគតេ តេរស ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បរិត្តត្តិកំ ទ្វាទសមំ និដ្ឋិតំ

---

[៧៧៤] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បរិត្តត្តិកៈ ទី ១២

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានស្ស បញ្ចមោ ភាគោ

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា **អង្កេ**

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកំ

បដិច្ចវារោ ១
អនុលោមំ .... ”
បច្ចនីយំ ១៣
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.. ២៤
បច្ចនីយានុលោមំ.. ”
បច្ចយវារោ ២៥
អនុលោមំ .... ”
បច្ចនីយំ ៤៦
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.. ៥៣
បច្ចនីយានុលោមំ.. ៥៤
និស្សយវារោ .... ”
សំសដ្ឋវារោ ៥៥

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន បញ្ចមភាគ

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា **ទំព័រ**

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ ១

អនុលោម .... "

បច្ចនីយៈ ១៣

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ២៤

បច្ចនីយានុលោម .... "

បច្ចយវារៈ ២៥

អនុលោម .... "

បច្ចនីយៈ ៤៦

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ៥៣

បច្ចនីយានុលោម ៥៤

និស្សយវារៈ .... "

សំសដ្ឋវារៈ ៥៥

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

អនុលោមំ ៥៥
បច្ចនីយំ ៦០
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.. ៦១
បច្ចនីយានុលោមំ.. ៦២
សម្បយុត្តវារោ... "
បញ្ហាវារោ .... "
អនុលោមំ .... "
បច្ចនីយំ ១០៩
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.. ១១៦
បច្ចនីយានុលោមំ.. ១១៧

អាចយគាមិត្តិកំ

បដិច្ចវារោ ១១៩
អនុលោមំ .... "
បច្ចនីយំ ១២៣
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.. ១២៩
បច្ចនីយានុលោមំ.. ១៣០

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

អនុលោម ៥៥
បច្ចនីយៈ ៦០
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ៦១
បច្ចនីយានុលោម ៦២
សម្បយុត្តវារៈ .... "
បញ្ហាវារៈ .... "
អនុលោម .... "
បច្ចនីយៈ ១០៩
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ១១៦
បច្ចនីយានុលោម ១១៧

អាចយគាមិត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ ១១៩
អនុលោម .... "
បច្ចនីយៈ ១២៣
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ១២៩
បច្ចនីយានុលោម ១៣០

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

សហជាតវារោ ១៣០
បច្ចយវារោ .... "
អនុលោមំ .... "
បច្ចនីយំ ១៣៧
អនុលោមប្បច្ចនីយំ ១៤៦
បច្ចនីយានុលោមំ .... "
និស្សយវារោ .... "
សំសដ្ឋវារោ ១៤៧
អនុលោមំ .... "
បច្ចនីយំ ១៤៨
អនុលោមប្បច្ចនីយំ ១៥០
បច្ចនីយានុលោមំ .... "
សម្បយុត្តវារោ .... "
បញ្ហាវារោ ១៥១
អនុលោមំ .... "
បច្ចនីយំ ១៧៩
អនុលោមប្បច្ចនីយំ ១៨២

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

សហជាតវារៈ ១៣០

បច្ចយវារៈ .... "

អនុលោម .... "

បច្ចនីយៈ ១៣៧

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ១៤៦

បច្ចនីយានុលោម .... "

និស្សយវារៈ .... "

សំសដ្ឋវារៈ ១៤៧

អនុលោម .... "

បច្ចនីយៈ ១៤៨

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ១៥០

បច្ចនីយានុលោម .... "

សម្បយុត្តវារៈ .... "

បញ្ហាវារៈ ១៥១

អនុលោម .... "

បច្ចនីយៈ ១៧៩

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ១៨២

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

បច្ចនីយានុលោមំ.. ១៨៣

សេក្ខត្តិកំ

បដិច្ចវារោ.. ១៨៤
អនុលោមំ.. "
បច្ចនីយំ.. ១៨៨
អនុលោមប្បច្ចនីយំ... ១៩៥
បច្ចនីយានុលោមំ... "
សហជាតវារោ .... "
បច្ចយវារោ.. ១៩៦
អនុលោមំ.. "
បច្ចនីយំ.. ២០១
អនុលោមប្បច្ចនីយំ... ២០៦
បច្ចនីយានុលោមំ... ២០៧
និស្សយវារោ.. "
សំសដ្ឋវារោ.. "
អនុលោមំ.. "
បច្ចនីយំ.. ២០៨

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា **ទំព័រ**

បច្ចនីយានុលោម.. ១៨៣

សេក្ខត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ.. ១៨៤

អនុលោម.. "

បច្ចនីយៈ.. ១៨៨

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ.. ១៩៥

បច្ចនីយានុលោម.. "

សហជាតវារៈ.. "

បច្ចយវារៈ.. ១៩៦

អនុលោម.. "

បច្ចនីយៈ.. ២០១

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ.. ២០៦

បច្ចនីយានុលោម.. ២០៧

និស្សយវារៈ.. "

សំសដ្ឋវារៈ.. "

អនុលោម.. "

បច្ចនីយៈ.. ២០៨

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ២១០
បច្ចនីយានុលោមំ .... "
សម្បយុត្តវារោ .... "
បញ្ហាវារោ ២១១
អនុលោមំ .... "
បច្ចនីយំ ២៣៧
អនុលោមប្បច្ចនីយំ ២៤០
បច្ចនីយានុលោមំ .... "

បរិត្តត្តិកំ

បដិច្ចវារោ ២៤២
អនុលោមំ .... "
បច្ចនីយំ ២៤៨
អនុលោមប្បច្ចនីយំ ២៦២
បច្ចនីយានុលោមំ .... "
សហជាតវារោ ២៦៣
បច្ចយវារោ .... "
អនុលោមំ .... "

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ.. ២១០
បច្ចនីយានុលោម.. "
សម្បយុត្តវារៈ.. "
បញ្ហាវារៈ.. ២១១
អនុលោម.. "
បច្ចនីយៈ.. ២៣៧
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ.. ២៤០
បច្ចនីយានុលោម.. "

បរិត្តត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ.. ២៤២
អនុលោម.. "
បច្ចនីយៈ.. ២៤៨
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ.. ២៦២
បច្ចនីយានុលោម.. "
សហជាតវារៈ.. ២៦៣
បច្ចយវារៈ.. "
អនុលោម.. "

មាតិកាបត្ថានិ

មាតិកា អង្កេ

បច្ចនីយំ.. ២៦៧
អនុលោមបច្ចនីយំ.. ២៧២
បច្ចនីយានុលោមំ.. ២៧៣
និស្សយវារោ.. "
សំសដ្ឋវារោ.. "
អនុលោមំ.. "
បច្ចនីយំ.. ២៧៤
អនុលោមបច្ចនីយំ.. ២៧៨
បច្ចនីយានុលោមំ.. ២៧៩
សម្បយុត្តវារោ.. "
បញ្ហាវារោ.. "
អនុលោមំ.. "
បច្ចនីយំ.. ៣១៤
អនុលោមបច្ចនីយំ.. ៣១៧
បច្ចនីយានុលោមំ.. ៣១៨

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

បច្ចនីយ: ២៦៧

អនុលោមប្បច្ចនីយ:.. ២៧២

បច្ចនីយានុលោម.. ២៧៣

និស្សយវារ: .... "

សំសដ្ឋវារ:.. "

អនុលោម.. "

បច្ចនីយ: ២៧៤

អនុលោមប្បច្ចនីយ:.. ២៧៨

បច្ចនីយានុលោម.. ២៧៩

សម្បយុត្តវារ:.. "

បញ្ហាវារ: .... "

អនុលោម.. "

បច្ចនីយ: ៣១៤

អនុលោមប្បច្ចនីយ:.. ៣១៧

បច្ចនីយានុលោម.. ៣១៨